

REGIONÁLNY ÚZEMNÝ SYSTÉM EKOLOGICKEJ STABILITY OKRESU TRENČÍN

Realizované v rámci projektu OP ŽP z fondov EÚ/ERDF

Jún 2013

Generálny riaditeľ SAŽP:	Ing. Martin Vavřínek
Riaditeľ sekcie environmentalistiky a riadenia projektov:	Ing. Martin Lakanda
Vedúci odboru starostlivosti o ŽP, environ. výchovy a vzdelávania:	Ing. Andrej Švec
Koordinátor projektu:	Ing. Marta Slámková
Projektový manažér:	Ing. Mária Garčárová
Riešiteľský kolektív	
Hlavný riešiteľ:	Ing. Rastislav Staník
Riešitelia:	Eva Barčiaková Ing.arch. Zdenka Brzá Ing. Mária Garčárová Ing. Marta Hajniková Ing. Milan Hodas Ing. Martin Lakanda Marián Měrka Bc. Tomáš Mičík Ing. Andrej Švec Ing. Beáta Vaculčíková
Externí spoluriešitelia:	Mgr. Sylvia Mertanová Simona Hermanová Mgr. Richard Lazúr Ing. Michal Vyšinský Ing. Marek Garčár RNDr. Jozef Majský

OBSAH

Úvod.....	6
1. Prírodné pomery	10
1.1 Abiotické pomery.....	10
1.2 Biotické pomery	29
2. Súčasná krajinná štruktúra	67
2.1 Poľnohospodárska pôda.....	67
2.2 Lesné pozemky	70
2.3 Vodné toky a plochy	73
2.4 Zastavané plochy a nádvoría.....	74
2.5 Ostatné plochy	82
2.6 Plochy, ktoré slúžia ako účelová ochranná poľnohospodárska a ekologická zeleň.....	83
2.7 Plochy verejnej a vyhradenej zelene	85
2.8 Mozaikové štruktúry	85
3. Zhodnotenie vzťahu k ÚPN VÚC a dotknutých obcí.....	87
4. Pozitívne a negatívne prvky a javy v území.....	97
4.1. Pozitívne prvky a javy.....	97
4.2 Negatívne prvky a javy	136
5. Syntéza analytických vstupov a hodnotenia.....	152
5.1 Hodnotenie ekologickej stability	152
5.2 Plošné a priestorové usporiadanie pozitívnych a negatívnych prvkov/javov v krajine ..	156
5.3 Hodnotenie typov biotopov.....	157
5.4 Ekostabilizačná významnosť, reprezentatívnosť a unikátnosť	158
5.5 Hodnotenie krajinej štruktúry	162
6. Návrh regionálneho územného systému ekologickej stability okresu trenčín	165
6.1 Návrh prvkov R-ÚSES.....	165
6.2 Návrh manažmentových opatrení pre existujúce a navrhované prvky regionálneho územného systému ekologickej stability	171
6.3 Návrh opatrení na zvýšenie ekologickej stability krajiny	172
6.4 Návrh prvkov R-ÚSES odporúčaných na zabezpečenie legislatívnej ochrany	180
Zoznam použitej literatúry.....	181
Zoznam tabuliek, grafov, pomocných máp a obrázkov.....	181

PRÍLOHY

Doklad o schválení

ÚVOD

Vypracovanie aktuálnej dokumentácie RÚSES pre okres Martin bolo realizované v rámci projektu OPŽP „Podpora ochrany lokalít NATURA 2000 začlenením do celopriestorového systému ekologickej stability“. Projekt je prioritne zameraný na okresy, kde sa predpokladá výrazný hospodársky rozvoj a to v koridore diaľnice D1.

Nevyhnutnosť spracovania aktuálneho RÚSES vyplynula z dôvodov dynamických zmien v krajine. Súčasný stav krajiny sa za posledných 15 rokov výrazne zmenil. Budovaním technickej infraštruktúry sa sprístupnili nové územia pre investičný rozvoj a cestovný ruch, čím sa zvýšil tlak na zachované prírodné ekosystémy v územiach NATURA 2000 a dochádza k častejším stretom záujmov človeka a týchto území. Zachované ekosystémy a ekologické koridory, spájajúce jednotlivé centrá biotickej aktivity sú často vnímané ako prekážka realizácie hospodárskych a rekreačných aktivít.

V súčasnosti využívané dokumentácie RÚSES boli zhotovené v rokoch 1993-1995. V priebehu posledných 15 rokov do systému ochrany prírody na Slovensku boli implementované európske smernice ochrany prírody (Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/147/ES z 30. novembra 2009 o ochrane voľne žijúceho vtáctva“, známa tiež ako **smernica o vtákoch** - Birds Directive a smernica Rady Európskych spoločenskíev č. 92/43/EHS o ochrane biotopov, voľne žijúcich živočíchov a voľne rastúcich rastlín, známa tiež ako **smernica o biotopoch** - Habitats Directive), ktoré je potrebné uplatňovať vo všetkých dokumentoch ochrany prírody, medzi ktoré patrí aj RÚSES.

Aktuálny Regionálny územný systém ekologickej stability predstavuje dokument, ktorý odzrkadľuje všetky legislatívne zmeny ochrany prírody a krajiny, aktualizuje analýzu súčasného stavu krajiny a javov, ktoré vplývajú na zmenu krajiny a ekologickej stability. Významným výstupom sú definované regulatívy, ktoré po premietnutí do relevantných územnoplánovacích dokumentov budú usmerňovať činnosť človeka v krajine, čím prispievajú k zachovaniu lokalít NATURA 2000 v priaznivom stave a zároveň pomôžu zosúladiť plánované činnosti s potrebou ochrany lokalít NATURA 2000.

Hlavné ciele riešenia

- zvýrazní sa dôležitosť území siete NATURA 2000 v celoeurópskom kontexte
- identifikujú a zmapujú sa bariéry biokoridorov vo voľnej krajine, brániace toku hmoty, energie a genetických informácií medzi jednotlivými územiami NATURA 2000, čím budú vytvorené predpoklady pre účinnú elimináciu týchto bariér a tým prispievajú k zlepšeniu stavu území NATURA 2000
- budú spracované dokumenty monitorujúce zmeny využitia krajiny a významných charakteristických črt krajiny
- spracuje sa verifikovaný podklad pre rozhodovací proces využitia krajiny v okrese Trenčín, kde je predpoklad rozvoja hospodárskych a investičných aktivít, čo preventívne zabráni zhoršovaniu priaznivého stavu biotopov a druhov, pre ktoré sú územia NATURA 2000 vyhlásené
- posilní sa nový model ochrany prírody a krajiny zapracovaním území NATURA 2000 do územných plánov a územnoplánovacích podkladov okresu Trenčín
- posilní sa inštitúcia ochrany prírody a krajiny vytvorením koncepcie zabezpečujúcej celoplošnú ochranu prírody a zachovanie biodiverzity v záujmovom území okresu Trenčín

Spôsob, obsah a rozsah spracovania úlohy

Dokumentácia RÚSES bola spracovaná v súlade s vyhláškou MŽP SR 492/2006 Z. z., ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška MŽP SR č. 24/2003 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny.

Základné bloky dokumentácie ako i podrobnejšie členenie a obsah jednotlivých kapitol sú vypracované v zmysle *Metodických pokynov na vypracovanie projektov regionálnych ÚSES a miestnych ÚSES* (Izakovičová a kol.,

2000) a *Metodických pokynov na vypracovanie aktualizovaných dokumentov RÚSES* (pracovný materiál SAŽP, Brezníková a kol. december 2009). Niektoré kroky však bolo potrebné modifikovať v závislosti na charaktere územia a výskyte niektorých špecifických javov.

Dokumentácia je rozdelená do hlavných blokov:

1. Prírodné pomery
2. Súčasná krajinná štruktúra
3. Zhodnotenie vzťahu k ÚPN VÚC a dotknutých obcí
4. Pozitívne a negatívne prvky/javy v území
5. Syntéza analytických vstupov a hodnotenie
6. Návrh regionálneho územného systému ekologickej stability

Grafickým výstupom analytickej časti je **Mapa č.1 Súčasná krajinná štruktúra** a súbor analytických obrázkov a schém.

Na základe analýz boli vypracované syntézové výstupy **Mapa č. 2 – Pozitívne prvky**, **Mapa č. 3 – Negatívne prvky** a súbor syntézových obrázkov a schém.

Najdôležitejším výstupom je **mapa č. 4 – Návrh regionálneho územného systému ekologickej stability**, kde sú priestorovo vymedzené regionálne a nadregionálne prvky RÚSES (biocentrá, biokoridory, ekologicky významné časti krajiny a genofondové lokality) a takisto ekostabilizačné opatrenia na zabezpečenie ekologickej stability a elimináciu jednotlivých negatívnych prvkov.

Začlenením všetkých území NATURA 2000 do regionálnych štruktúr ÚSES (biocentier a biokoridorov) a zadefinovaním ekostabilizačných opatrení bol dosiahnutý deklarovaný cieľ projektu - Podpora ochrany lokalít NATURA 2000. Praktická realizácia ochrany lokalít NATURA 2000 bude zabezpečená prostredníctvom implementácie regulatívov do záväzných častí územnoplánovacej dokumentácie na všetkých stupňoch.

Vymedzenie a stručná charakteristika riešeného územia

Okres Trenčín leží v severozápadnej časti Trenčianskeho kraja. Susedí s okresmi Ilava, Prievidza, Bánovce nad Bebravou a Nové Mesto nad Váhom, severozápadná hranica okresu predstavuje súčasne štátnu hranicu s Českou republikou. Výmera okresu je 67480 ha. Približne 113 tisíc obyvateľov sídli v 3 mestách a 34 obciach. Centrom je mesto Trenčín, ktoré predstavuje prirodzené geografické centrum stredného Považia a spolu s mestami ležiacimi severovýchodne od neho v Považskom podolí tvoria jednu z najsúvislejšie urbanizovaných aglomerácií Slovenska. Územie okresu sa rozkladá v Považskom podolí – Trenčianskej kotline ohraničenej zo severozápadu Bielymi Karpatmi, z juhu Považským Inovcom a z východu Strážovskými vrchmi.

Osídlenie v okrese formovali prírodné a civilizačné danosti. Pre okres je má významné zastúpenie poľnohospodárska a lesná krajina, v ktorej sa strieda mestský typ osídlenia s pomerne husto rozloženou sieťou vidieckych sídiel pozdĺž nivy Váhu, tvoriacich pásové osídlenie s riedko osídleným podhorím. Až takmer 51% obyvateľov okresu býva v jeho aglomeračnom a správnom centre – meste Trenčín, pričom v troch mestách okresu (Trenčín, Nemšová a Trenčianske Teplice) žije viac ako 60% z celkového počtu obyvateľov, čo v súvislosti s výmerou katastrov miest svedčí o pomerne významnej koncentrácii obyvateľstva okresu v mestách a náročnosti na rozvoj mestských infraštruktúr.

Významným determinantom urbanizačného rozvoja okresu bol priemysel, a to hlavne v meste Trenčín – prevaha zastúpenia strojárského a textilného priemyslu, v meste Nemšová sklársky a Hornom Srní stavebný priemysel.

Špecifické postavenie v okrese, aj v kraji, ako aj z celoštátneho hľadiska má mesto Trenčianske Teplice, vzhľadom na jeho funkciu kúpeľného miesta. Ide o významné kúpeľné mesto s bohatou históriou, jedno z najznámejších kúpeľných miest už v Rakúsko – Uhorsku.

V priestore trenčiansko-teplíckej kotliny leží mesto Trenčianska Teplá, ktoré má vzhľadom na svoju výhodnú polohu na hlavných dopravných koridoroch, veľké predpoklady rozvoja.

Druhým najväčším mestom okresu je mesto Nemšová, ktorá v súčasnosti, vplyvom bezprostrednej väzby na diaľnicu D61 postupne získava na význame. Je to „najmladšie“ mesto na Považí, v minulosti významné ako poľnohospodárske a remeselnícke centrum.

Juhovýchodná časť okresu ležiaca medzi Považským Inovcom a Strážovskými vrchmi, územie okolo Svinnej, predstavuje typickú poľnohospodársku krajinu.

Okres Trenčín má silné väzby na bezprostredne nadväzné okresy v považskom páse, a to na Nové Mesto nad Váhom, Ilavu, a vzhľadom na kooperačné väzby, hlavne na Dubnicu nad Váhom.

Z hľadiska geomorfológie je územie okresu Trenčín pomerne členité. Pozdĺž hraníc s Českou republikou sa rozprestierajú Biele Karpaty, pod ktorými sa rozkladajú jednotlivé kotliny Považského podolia. Táto niva Váhu (väčšia časť územia patrí do povodia Váhu) tvorí centrálnu časť osídlenia.

Východnú časť okresu Trenčín vyplňajú Strážovské vrchy, ktoré v južnej časti prechádzajú do Považského Inovca.

Okres Trenčín leží na hlavnej rozvojovej osi Slovenska. Považím prebiehajú koridory dopravnej a technickej infraštruktúry nadregionálneho významu. Cez celé územie okresu prechádzajú významné dopravné trasy – považská diaľnica ako hlavná dopravná cestná tepna Slovenska a železničná trasa v smere Bratislava – Košice.

Prírodnú scenériu okresu dotvárajú viaceré veľmi významné hodnoty kultúrneho dedičstva ako napríklad mestská pamiatková rezervácia v meste Trenčín s národnou kultúrnou pamiatkou Trenčianskym hradom ako významnej dominanty krajiny, súbory ľudovej architektúry v piatich lokalitách okresu, historické krajinné štruktúry – pamiatkovo chránené parky v štyroch lokalitách okresu a archeologické lokality napríklad v Dubodieloch a Ivanovciach.

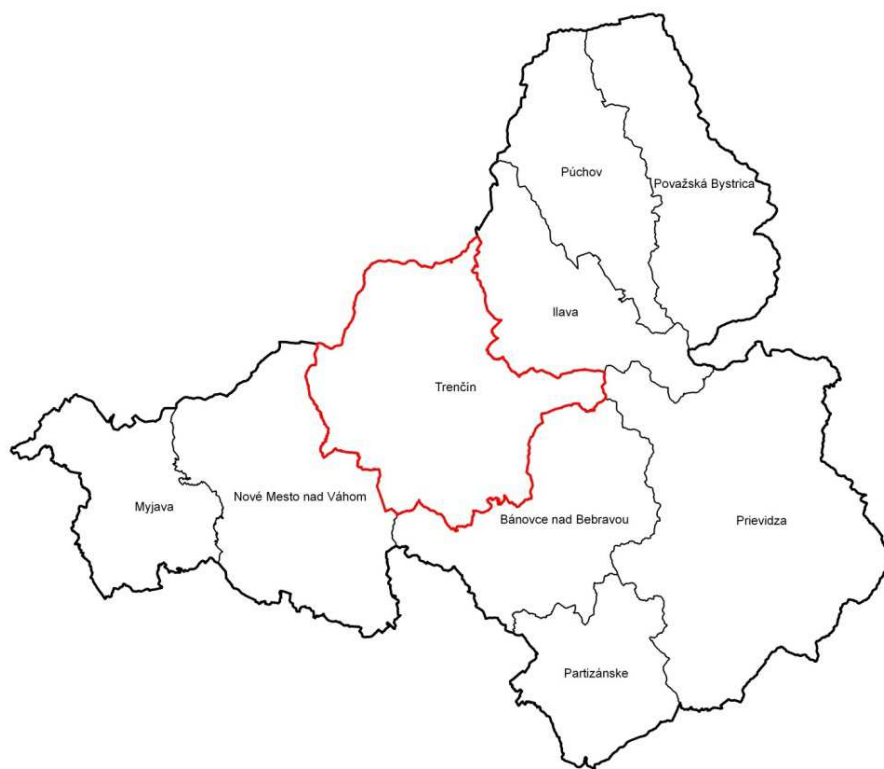
Tab.č.1: Zoznam obcí okresu Trenčín, ich číselné kódy, rozloha a počet obyvateľov

Názov obce	Číselný kód	Rozloha v km ²	Počet obyvateľov
Adamovské Kochanovce	505838	9,66	838
Bobot	505854	16,07	751
Dolná Poruba	505935	22,68	802
Dolná Súča	505943	26,35	2 996
Drietoma	505960	35,83	2 246
Dubodiel	505978	20,19	923
Horná Súča	506010	53,83	3 420
Horňany	506028	6,71	430
Horné Srnie	506036	27,26	2 804
Hrabovka	506044	4,29	419
Chocholná – Velčice	506087	27,97	1 705
Ivanovce	506095	15,00	938
Kostolná – Záriečie	506133	3,81	659
Krivosúd – Bodovka	506168	8,08	318
Melčice – Lieskové	545686	21,58	1 591
Mníchova Lehota	506231	16,62	1 231
Motešice	506273	17,30	794
Nemšová	506281	33,44	6 298
Neporádza	506290	14,12	789
Omšenie	506354	24,55	1 979
Opatovce	506371	2,90	409
Petrova Lehota	581348	8,06	175

Selec	506478	24,80	1005
Skalka nad Váhom	546682	8,67	1 174
Soblahov	506508	17,29	2200
Svinná	506532	8,60	1 579
Štvrtok	506541	4,00	345
Trenčianska Teplá	506559	15,10	4140
Trenčianska Turná	506567	17,50	3133
Trenčianske Jastrabie	506591	12,25	1 197
Trenčianske Mitice	506605	12,80	769
Trenčianske Stankovce	545741	24,50	3 109
Trenčianske Teplice	506613	10,45	4 151
Trenčín	505820	81,99	55 883
Veľká Hradná	506648	11,88	688
Veľké Bierovce	506656	4,91	659
Zamarovce	556475	3,92	894
Okres Trenčín	309	674,8	113 441

Zdroj: ŠTATISTICKÝ ÚRAD SR, MESTSKÁ A OBECNÁ ŠTATISTIKA, STAV KU 31. 12. 2012

Obr. č. 1: Poloha okresu Trenčín v rámci Trenčianskeho kraja

1. PRÍRODNÉ POMERY

1.1 Abiotické pomery

Geomorfologické pomery

Podľa geomorfologického členenia Slovenska (Mazúr, Lukniš 1980) patrí územie okresu Trenčín do nasledovných geomorfologických jednotiek:

Tab.č. 2: Geomorfologické jednotky okresu Trenčín

Sústava	Podsústava	Provincia	Subprovincia	Oblasť	Celok	Podcelok	Časť
Alpsko - Himalájska	Karpaty	Západné Karpaty	Vnútroň Západné Karpaty	Fatransko-tatranská oblasť	Strážovské vrchy	Trenčianska vrchovina	Teplická vrchovina
							Holázne
							Ostrý
							Porubská brázda
						Zliechovská homatina	Basky
						Strážov	
			Považský Inovec	Inovecké predhorie	Selecká kotlina		
				Vysoký Inovec			
			Vonkajšie Západné Karpaty	Slovensko-moravské Karpaty	Považské Podolie	Ilavská kotlina	
						Bielokarpatské podhorie	
						Trenčianska kotlina	
						Súčanská vrchovina	
			Biele Karpaty	Kobylináč			
				Lopenická homatina			
						Bošácke bradlá	
						Súčanská vrchovina	Súčanská kotlina

	Panónska panva	Západopanónska panva	Malá Dunajská kotlina	Podunajská nížina	Podunajská pahorkatina	Nitrianska pahorkatina	Bánovská pahorkatina
--	----------------	----------------------	-----------------------	-------------------	------------------------	------------------------	----------------------

Riešené územie je z geomorfologického hľadiska tvorené časťami celkov Strážovské vrchy, Považský Inovec, Považské Podolie, Biele Karpaty a Podunajská pahorkatina. Najvyššími pohoriami na území okresu sú Považský Inovec s najvyšším vrchom okresu Inovec (1042 m. n. m.), Strážovské vrchy s najvyšším vrchom Baské (955 m.n.m) a Biele Karpaty s najvyšším vrchom Dúžnik (807 m.n.m). Najnižší bod okresu Trenčín je výtok Váhu z územia okresu (190 m. n. m.). Geomorfologické jednotky okresu Trenčín sú graficky zobrazené na pomocnej analytickej mape.

Z hľadiska typov reliéfu v území boli vyčlenené nasledovné hlavné typy reliéfu:

- **nížinný reliéf** – je tvorený sprašovými pahorkatinami Bánovskej pahorkatiny
- **kotlinový reliéf** – akumulačno erózne pahorkatiny, terasové a kuželové plošiny a nivy Považského podolia, vnútrohorská kotlina Súčanská kotlina Bielych Karpát, vnútrohorská brázda - územie Porubskej brázdy
- **eróžno-denudačná vrchovina až hornatina** – nízke plošinaté predhoria Seleckej kotliny, hornatiny a plošiny Vysokého Inovca, masívne hornatiny Bielych Karpát na flyši (Súčanská vrchovina, Kobylínáč, Lopenická vrchovina),
- **eróžno-denudačná vrchovina až hornatina, ostrejšie modelovaná, s výskytom bralných foriem** vrchoviny a hornatiny Strážovských vrchov a Bielych Karpát na karbonatickom substráte

Na území okresu sa vyskytujú tieto formy základnej morfoštruktúry: negatívne morfoštruktúry Panónskej panvy, morfoštruktúrna depresia peripieninského (pribradlového) lineamentu, vrásovo-bloková fatransko – tatranská morfoštruktúra, zlomovo – vrásové štruktúry flyšových Karpát.

Z geomorfologického hľadiska sú významné niektoré objekty v Trenčianskej kotline, sú to: Ostrá hôrka pri Drietome (odkryv vrchného triasu bradlového pásma), Haluzická tiesňava (výmoľová dolina) a tvrdošová vyvýšenina Beckovského hradného brala, ktorá je súčasťou bradlového pásma. Okrem toho na viacerých miestach vystupujú izolované bradlá bradlového pásma, ktoré sa tiahne súbežne s riekou Váh.

Riešené územie je značne diferencované podľa sklonov reliéfu. Sklon je najnižší v údoliach rieky Váh a jeho prítokov a v údoliach riek Svinnica, Svitavský potok a Machnáč vo východnej časti okresu. Sklonitosť reliéfu rastie a dosahuje najvyššie hodnoty vo vrcholových častiach pohorí Strážovské vrchy, Biele Karpaty a Považský Inovec. V kotlinovej centrálnej časti prevažuje sklon 0 – 3°, v podhorách je najčastejší sklon 7 - 17° a vo vrcholových častiach pohorí dominujú strmé sklony nad 25°.

Expozícia alebo orientácia reliéfu voči svetovým stranám je vyjadrená v stupňoch v rozpätí 0-360°, pričom 90° - sever, 180° - západ, 270° - juh a 360° -východ. Na západ od rieky Váh majú svahy dolín prevažne východnú, severovýchodnú a južnú a juhozápadnú orientáciu, vrcholové časti Považského Inovca a Strážovských vrchov v okrese sú orientované prevažne na severozápad. V okrese sa na nížinách a v kotlinách nachádza aj vyššie zastúpenie svahov s neurčenou orientáciou. Sklon reliéfu okresu Trenčín je graficky znázornený na pomocnej mape Sklonitosť územia, orientácia svahov voči svetovým stranám na pomocnej mape Orientácia reliéfu.

Geodynamické javy

Geodynamické javy ako rozhodujúce súčasné reliéfoformovacie procesy spôsobujú zmeny štruktúry horninového prostredia, pôd, reliéfu a hydrogeologických pomerov, ako aj celkovú zmenu kvality životného prostredia. Mnohé z nich môžu byť vyvolané alebo aktivizované aj činnosťou človeka.

Medzi geodynamické javy patria zosuvné javy (svahové poruchy), výmoľová erózia, veterná erózia, presadenie zemín. Prúdová sila tokov podmieňuje fluvialne procesy, kde dochádza k odnosu alebo naopak k usádzaniu materiálu. Ďalej voda pôsobí aj na vápencový podklad pohorí, kde vznikajú krasové javy – jaskyne, závrty, škrapy a iné. Eolické procesy sú spôsobené rušivým vplyvom vetra, v riešenom území sú zanedbateľné, podobne ako vplyv kryogénnych procesov.

Antropické zmeny reliéfu

Človek svojou činnosťou vytvára priamo nielen rôzne tvary reliéfu, ale významne ovplyvňuje i morfo-genetické procesy. Antropogénne tvary závisia od druhu aktivity a od charakteru pôvodného reliéfu, na ktorom sa táto realizuje. Povrchové antropické formy môžu byť vyvýšené (násypy, haldy) alebo vhlbené (napr. štrkové jamy). Pri výstavbe ciest, železníc alebo vodných nádrží vznikajú často lineárne pretiahnuté formy – zárezy, násypy, valy, hrádze. Formovanie povrchu predstavuje tiež planácia čiže zarovnávanie a tvorba antropogénnych terás.

Geologické pomery

Bánovská pahorkatina

Je tvorená najmä horninami neogénu, sivými a pestrými ílmi, prachmi, pieskami, štrkami, ílovcami, prachovcami, vápnitými ílovcami a prachovcami, zasahujú sem aj bánovské súvrstvia uhoľných ílov.

Považské Podolie

Podobne ako Bánovská pahorkatina, je tvorené súvrstviami neogénnych hornín a neogénnymi sedimentami – vápnitými prachovcami, ílovcami a pieskocami Breziny, štrkami, pieskami a na juhozápadnej hranici okresu sa vyskytujú aj horniny mezozoika Vnútrotných Karpát, dolomity. Fluvialne akumulované sedimenty Váhu dosahujú hrúbku 10 a viac metrov.

Bielokarpatské podhorie a jeho podložie je tvorené horninami mezozoika a pleogénu bradlového pásma, pieskocami, vápencami, ílovitými vápencami a vápnitými pieskocami a ílovitými bridlicami.

Biele Karpaty

Väčšiu, severozápadnú časť pohoria tvoria flyšové horniny kriedy a paleogénu Vonkajších Karpát, flyšové pásmo je tvorené magurským príkrovom. Malé zastúpenie tu majú aj červené ílovce. Menšiu juhovýchodnú časť pohoria zaberajú horniny mezozoika a paleogénu bradlového pásma. Výrazne sa prejavujú tvrdé vápence, ktorých vypreparované šošovky tvoria bradlá, striedajúce sa s menej odolnými vrstvami slieňovcov a ílovcov.

Strážovské vrchy

Mezozoikum Strážovských vrchov buduje podstatnú časť pohoria a je delené do troch príkrovov:

Križňanský príkrov (kmeňový) je pomerne pestrý a zahŕňa škálu sedimentov od hlbokomorského vývoja (zliechovská séria) po kordilierový (belanská séria). Táto je zastúpená prevažne kriedovými súvrstviami (albeokom). Na styku s tatridnou jednotkou a predmezozoickými komplexami Považského Inovca vystupuje úzky pruh manínskej série (stredný trias-cenoman).

Mohutný vývoj chočského príkrovu začína bazálnymi sedimentami guttensteinského vápenca (anis) s nadložnými polohami wettersteinských vápencov (stredný trias-ladin), ktoré sa vyskytujú len v bebravskej jednotke ako nepravidelné telesá uprostred wettersteinských dolomitov. Najviac sú zastúpené dolomity stredného až vrchného triasu s rozmanitou rozpadavosťou, masívnosťou a rozrušením. Najmladšie členy tvoria lunžské vrstvy spodného karnu. Strážovský príkrov je charakteristický aniskými vápencami a hrubými masami

wettersteinských vápencov ladinu a karnu. Paleogénne kotliny sú vyvinuté v type centrálnokarpatskom (južný vývoj) a príbradlovej zóne, pričom litologické zastúpenie majú brekcie, zlepence a flyš. Neogénna výplň okrajových kotlin je miocénna a v nadloží bazálneho súvrstvia (zlepence, pieskovce) ležia íly a ílovce i fluviálno-limnické štrky a piesky dáku. Morfoštruktúrna pestrosť pohoria podmienila rôzne variety štruktúrno-morfologických foriem kvartérnych sedimentov.

Považský Inovec

Severný - selecký blok (paleozoikum, proterozoikum) Považského Inovca buduje komplex muskoviticko – chloritických a chloriticko – muskovitických svorov s vysokým obsahom kremeňa. Ide o diafority pararúl a migmatitov. Zvlášť rozšírenou horninou kryštalinika sú fylonity a mylonity. Striedanie tenkých vložiek amfibolitov s metasedimentami poukazuje na pyroklastický charakter pôvodnej horniny.

Permský komplex hrubý 1 500 – 1 800 msa skladá z viacerých súvrství. Spodnú časť tvorí pestré súvrstvie polymiktných i kremito – piesčitých zlepencov, arkóz, pieskovcov, drob, zelených i červenofialových bridlíc. Vyššie súvrstvie má vyšší podiel vulkanogénneho materiálu, najvyššiu časť tvoria podobné horniny ako v spodnej časti. Mezozoické jednotky zastupuje jura – plytkovodného typu – rohovcové vápence, krinoidové a hľuznaté vápence, spongolity.

Geologická skladba predmetného územia je graficky znázornená v pomocnej mape Geológia okresu Trenčín.

Inžinierskogeologická rajonizácia územia

D – rajón deluviálnych sedimentov

Do rajónu deluviálnych sedimentov okrem svahových (ronových) splachov sú začlenené deluviálno – soliflukčné a zosunové akumulácie, ako aj rozložené horniny (zeminy) eluviálnej zóny. Pri úpätí svahov, a vo svahových depresiách dosahujú hrúbku niekoľko m, zatiaľ čo na eleváciách, v strmých a horných častiach svahov je ich hrúbka malá (2 – 3 m). K najčastejším geologickým procesom v rajóne patrí erózia, zosúvanie, resp. podomieňanie a abrázia brehov riek a vodných nádrží. K intenzívnej erózii (výmole, rokliny) dochádza hlavne na ílovcovom – prachovcovom a flyšovom podloží. Nemalú úlohu pri vytváraní zosunov a erózných javov hrá často prakticky nepriepustné podložie a zrážková činnosť, ako aj odlesňovanie, vytváranie zárezov a odrezov, nesprávne obrábanie poľnohospodárskej pôdy a iné zásahy človeka.

F – rajón údolných riečnych náplavov

Rajón vytvárajú náplavy súčasných vodných tokov. Pre nížinné údolia tokov je charakteristický výskyt mŕtvych ramien, v ktorých sú hnilokaly – hlinité a piesčité sedimenty s vysokým obsahom organických látok. Fluviálne náplavy menších tokov sú charakteristické iba výskytom piesčitých, alebo jemnozmných materiálov. Štrkové frakcie obsahujú len vo forme málo hrubej prímеси na báze náplavov. Hladina podzemnej vody je spravidla v hĺbke do 2 – 4 m, miestami sa vyskytujú aj močaristé plochy. Rizikovým faktorom je možnosť znečistenia podzemných vôd poľnohospodárskou činnosťou, priemyslom, alebo skládkovaním odpadov. Z geodynamických javov sa tu prejavuje hlavne bočná erózia vodných tokov a podmáčanie územia pri vysokých vodných stavoch. Územie rajónu v nížinách a kotlinách sa spravidla intenzívne využíva na poľnohospodárske účely. Vyskytujú sa v ňom úrodné pôdy 1. a 2. (sčasti 3. a 4.) bonitnej triedy. V rajóne sa vyskytujú veľké zásoby podzemných vôd, citlivých na znečistenie a preto ich treba pred znečistením chrániť. Najmä z tohto dôvodu nie je vhodné zriaďovať v ňom skládky odpadov, prípadne výrobné s možnosťou úniku škodlivých látok, ako aj užívať nadmerné chemické hnojenie pôd. Pre bežnú výstavbu poskytuje rajón v závislosti od hĺbky hladiny podzemnej vody a výskytu organických a organogénnych sedimentov prevažne vhodné a podmienené vhodné staveniská.

L – rajón sprašových sedimentov

Vytvára rozsiahle územné celky najmä v pahorkatinách Podunajskej nížiny, menšie zastúpenie má vo Východoslovenskej a Záhorskej nížine a v niektorých kotlinách, najmä v kotline Juhoslovenskej. Hrúbka sprašových pokryvov v závislosti od spôsobu ich vzniku, charakteru predsprašového i súčasného reliéfu, ako aj ďalších okolností je premenlivá. Najväčšiu hrúbku dosahujú spraše v území Trnavskej pahorkatiny (miestami i vyše 20 m), v ostatnom území nepresahuje ich hrúbka spravidla 15 m, pomerne časté sú sprašové pokryvy o hrúbke 5 až 10 m, prípadne i pod 5 m. Spraše sú uložené buď na predkvartérnom podklade (najčastejšie neogénom), alebo prekrývajú iné kvartérne horninové komplexy, najčastejšie fluvialne (najmä v terasovej pozícii).

Rajón sprašových sedimentov má rovinný a pahorkatinný reliéf s miernymi a lokálne až strednými svahmi. Členitosť reliéfu je spôsobená výskytom početných erózných dolín a výmoľov. Z ďalších geodynamických javov sa tu často vyskytuje podmyvanie brehov. Výskyt presadania spraší bývajú spôsobené najčastejšie ľudskými zásahmi (porušené vodovodné a kanalizačné potrubie, dlho otvorené stavebné jamy a pod.).

Zhodnotenie rajónu - spraše sú významným zdrojom kvalitných tehliarskych surovín, vhodných i pre náročnejšie tehliarske výroby. V stavebníctve ich možno využiť na budovanie násypov i tesniacich prvkov hrádzí. V prvom rade sú však kvalitným substrátom, na ktorom sa vyvinuli úrodné pol'nohospodárske pôdy 1. a 2. bonitnej triedy. Pre občiansku a priemyslovú výstavbu poskytuje rajón vhodné a podmienené vhodné staveniská (presadavosť, erózia). Pri budovaní komunikačných stavieb treba rátať s namrzavosťou spraší. Pre ukladanie odpadov možno využiť najmä staršie spraše (riss, mindel), ktoré sú ílovitejšie a menej priepustné než spraše würmského veku. Dobré tesniace účinky majú niekedy i fosílné pôdne horizonty.

Ni – rajón jemnozrnných sedimentov

Je tvorený nespevnenými predkvartérnymi jemnozrnnými sedimentmi – ílmi a hlinami s polohami pieskov, siltov alebo tufov. Takéto zeminy sú prakticky nepriestupné. Územie rajónu vytvára ploché vyvýšeniny a chrbty s miernymi svahmi. Najmä po odkrytí je územie rajónu náchylné na výmoľovú eróziu a zvetrávanie. Podmienky výstavby negatívne ovplyvňuje pri zníženej konzistencii malá pevnosť, únosnosť a veľká stlačiteľnosť základovej pôdy, objemové zmeny a namrzavosť zemín, nízka stabilita na svahoch najmä pri výskyte vložiek priepustnejších zemín.

Si – rajón ílovcovo-prachovcových hornín

Jeho horninové prostredie všeobecne je tvorené ílovcami, prachovcami a slieňovcami. Vyznačuje sa na strmých svahoch výmoľovou eróziou, pri podrezaní svahov vrstevnými zosuvmi. Rajón sa z hľadiska zhoršených inžinierskogeologických podmienok výstavby vyznačuje miestami hrubou zvetranou zónou s vysokou stlačiteľnosťou. Otvorením povrchu pri zárezoch alebo výkopoch dochádza k rýchlemu zvetrávaniu až narušeniu stability svahov. Pod komunikáciami je podložie nasiakavé a namrzajúce. Výstavbou, prípadne inými aktivitami sa zvyšuje možnosť iniciácie zosuvov, znižuje sa stabilita svahov pozdĺž komunikačných zárezov a odrezov.

Sv – rajón vápencovo - dolomitických hornín

Sú to mezozoické karbonátové komplexy vápencov a dolomitov, ktoré obsahujú aj polohy ílovitých alebo piesčitých bridlíc. Komplexy sú zvyčajne zvrásnené a tektonicky porušené. Priepustnosť hornín je puklinová, puklinovo – krasová aj krasová. V reliéfe územia vytvárajú morfológicky aktívne tvary so strmými svahmi a častými skalnými stenami a bralami.

Sk – rajón spevnených sedimentov vcelku

Do rajónu sú zaradené horniny pestrej pieskocovo – slieňocovo – vápencovej formácie. Priepustnosť hornín je prevažne puklinová, sčasti puklinovo – krasová. Pramene o výdatnosti 1 až 2 (ojedinele aj 5)

I.s-1, sa vyskytujú najmä na styku priepustnejších hornín s podložnými slieňovcami a bridlicami. Vyvýšené časti územia tvoria zvyčajne voči zvetrávaniu odolnejšie vápence, alebo pevné vápnité pieskovce.

Sz – rajón pieskovcovo - zlepenkových hornín

Rajón vytvárajú komplexy paleozoika až neogénu a flyšovej formácie (stredná krieda a paleogén). Kriedové a paleogénne zlepenky sú obvykle drobno a strednozrnné, miestami však aj hrubozrnné až balvanité. Ich tmel je zväčša pevný vápnito – pieskovcový, prípadne vápnitý. Dobre priepustné sú pevné skalné horniny, ktoré sú často intenzívne rozpukané, s otvorenými puklinami.

Sf – rajón flyšoidných hornín

Vyčlenený je na územiach, kde na povrch vystupujú zbridičnatelé ílovcovo – prachovcové (aj slieňovcové) horniny, pravidelne sa striedajúce s pieskovcami (príp. zlepenkami alebo karbonátmi). Súvrstvia sú spravidla zvrásnené a značne tektonicky porušené. Striedanie relatívne priepustných (pieskovce) a nepriepustných (ílovce, prachovce) hornín spôsobuje, že územia bývajú málo zvodnené. Morfológický ráz územia je charakteristický miernymi až strednými svahmi a plochými chrbátmi. Strmšie svahy sa vyskytujú len v územiach s väčším zastúpením pieskovcovo – zlepenkových hornín. Veľmi časté sú zosuvy a to nie len po plochách vrstevnatosti, ale aj v prípade, ak vrstvy zapadajú do svahu, kedy horniny sú vystavené intenzívnejšiemu zvetrávaniu prenikajúcemu po vrstvách. V tomto prípade sú šmykové plochy obvyčajne na rozhraní zvetraných a zdravých hornín.

Ss – rajón ílovcovo – vápencových hornín

Rajón vytvárajú komplexy, v ktorých sú zastúpené vápence, slienité vápence, slieňovce a slienité bridlice, miestami s vložkami vápnitých pieskovcov. Vápence sú obvyčajne silno rozpukané, čo podmieňuje ich rozpad na drobné úlomky. V reliéfe územia sa morfológicky prejavujú hlavne vápence, ktoré vytvárajú vyvýšené tvary. Z geodynamických javov sa okrem selektívneho zvetrávania a výmoľovej erózie vyskytujú miestami zosuvy, ktoré sú najčastejšie viazané na povrchovo zvetranú polohu slieňovcov a bridlíc.

Mv – rajón vysoko metamorfovaných hornín

Územie rajónu vytvárajú regionálne metamorfované horniny, najmä svory, ruly, amfibolity a migmatity. Nízka až stredná puklinová priepustnosť hornín podmieňuje ich vcelku nízku zvodnenosť. Kompaktné, málo bridličnaté a málo sludnaté typy rúl, amfibolitov sa využívajú ako kvalitný stavebný lomový kameň, kamenivo do betónu, niekedy aj na dlažby a ako podkladový materiál.

Nk – rajón striedajúcich sa súdržných a nesúdržných hornín

Horninové prostredia rajónu tvoria nepravidelne sa striedajúce jemnozrnné a piesčité zeminy v polohách hrubých niekoľko cm až niekoľko metrov. Priepustnosť piesčitých a štrkových polôh je značne premenlivá. Z geodynamických javov sa okrem výmoľovej erózie uplatňujú miestami blokové horizontálne posuvy priepustnejších sedimentov po sedimentoch jemnozrnných.

Inžiniersko-geologické rajóny predmetného územia sú graficky znázornené v pomocnej mape Inžiniersko-geologická rajonizácia okresu Trenčín.

Obr. č. 2: Prírodná pamiatka Drietomské bradlo predstavuje jediné miesto v Západných Karpatoch, kde v súvislom profile vystupuje vrchný trias vo fácii kremencov, pieskovcov a bridlic v Kysuckej sérii bradlového pásma (foto: Ing. Rastislav Staník)

Hydrogeologická a hydrologická charakteristika

Povrchové vody

Sledovaným územím preteká najdlhšia rieka Slovenska, Váh. Niva vytvorená po oboch stranách toku tvorí asi tretinu okresu Trenčín. Územie teda patrí z hľadiska hydrologického členenia prevažne do povodia Váhu. Povodie Váhu sa člení na základné povodia Váhu I až IV, a na čiastkové povodie Nitra (Horná Nitra a Stredná Nitra). Prírodné pomery povodia Váhu zapríčiňujú pomerne veľký odtok z neho, silnú vodnú eróziu a veľkú rýchlosť povodňových vln. Nakoľko značná časť zrážok odteká po povrchu a tým sú horniny slabo zvodnené, nastáva v niektorých častiach kraja nedostatok zásob podzemnej vody.

Tab.č. 3: Charakteristiky povodí hlavných tokov na území okresu Trenčín

Povodie rieky	Odtok (%)	Výpar (%)	Podiel hlavných povodí na ploche Slovenska (%)	Rovnica hydrologickej bilancie za r. 1931 – 1980, zrážky = odtok + výpar	Koeficient odtoku (odtok/zrážky)
Nitra	34	76	9,2	733 = 174 + 559	0,24
Váh	36	64	29,1	879 = 314 + 565	0,36

Hodnoty priemerného ročného špecifického odtoku (priemer za r. 1931–1980) dosahovali v územiach s väčšou sklonitosťou (Biele a Malé Karpaty) 10 – 15 l.s⁻¹.km⁻², na malých ploškach dosahuje hodnoty iba 3 -5 l.s⁻¹.km⁻². Na asi 75 % územia prevláda špecifický odtok v rozmedzí hodnôt 5 – 10 l.s⁻¹.km⁻².

Prietoknosť v povodí Váhu dosahuje hodnôt od nízku ($T < 1.10^{-4} \text{ m}^3 \cdot \text{s}^{-1}$), cez miernu ($T = 1.10^{-4} - 1.10^{-3} \text{ m}^3 \cdot \text{s}^{-1}$) po vysokú ($T = 1.10^{-3} - 1.10^{-2} \text{ m}^3 \cdot \text{s}^{-1}$), miestami až po veľmi vysokú ($T > 1.10^{-2} \text{ m}^3 \cdot \text{s}^{-1}$).

Tab. č. 4: Početnosti výskytu kulminačných ročných prietokov

Vodomerná stanica	I. (%)	II. (%)	III. (%)	IV. (%)	V. (%)	VI. (%)	VII. (%)	VIII. (%)	IX. (%)	X. (%)	XI. (%)	XII. (%)
Horné Srnie	14,9 3	20,0 4	20,0 4	14,9 3	0	4,9 8	14,93	0	0	0	0	9,95

<http://www.sazp.sk/slovak/periodika/sprava/kraje/trencin/Voda.htm>
 (Malík et al., in Miklós (ed.) et al., 2002), (Majerčáková et al., in Miklós (ed.) et al., 2002)

Riečna sieť okresu Trenčín spolu s kódmi povodí je graficky znázornená v pomocnej mape v prílohe.

Hydrogeológia územia

Podzemná voda je definovaná ako voda vyplňujúca dutiny zvodnených hornín. Základnou jednotkou pre hodnotenie podzemných vôd je hydrogeologický rajón. Hranice hydrogeologických rajónov sa nekryjú s hranicami povodí povrchových tokov.

Tab. č. 5: Hydrogeologické rajóny v okrese Trenčín

Označenie	Hydrogeologický rajón	Využiteľné množstvá (l.s ⁻¹)
GM 068	Kryštalinikum a mezozoikum V časti Považského Inovca	12,65
M 035	Mezozoikum S časti Strážovských vrchov	1017
M 036	Mezozoikum SZ časti Strážovských vrchov	170
M 045	Mezozoikum Čachtických Karpát a časti Bielokarpatského podhoria	320
MG 046	Mezozoikum a paleozoikum SZ časti Považského Inovca	185
MP 066	Mezozoikum a paleogén J časti Strážovských vrchov	643
NQ 071	Neogén Nitrianskej pahorkatiny	432,07
P-G 065	Mezozoikum a paleogén V časti Strážovských vrchov	70
PM 040	Paleogén a mezozoikum bradlového pásma Javorníkov a SV časti Bielych Karpát	248,5
PM 041	Paleogén a mezozoikum bradlového pásma povodia Vláry	20
PM 042	Paleogén a mezozoikum bradlového pásma V časti Bielych Karpát a S časti Myjavskej pahorkatiny	100
QM 038	Kvartér Trenčianskej kotliny a príahlé mezozoikum Trenčianskej vrchoviny	840
QN 037	Kvartér a neogén Ilavskej kotliny	940

Pestrá paleta litostratigrafických členov určuje lokálnu rôznosť hydrogeologickej hodnoty hornín. Všeobecne dobrá priepustnosť mezozoických komplexov umožňuje dobrú cirkuláciu podzemných vôd v zatvorených až otvorených štruktúrach. V území sa nachádza viacero hydrogeologicky uzavretých celkov so samostatným obehom v rôznom stupni izolácie.

Všeobecne môžeme konštatovať, že karbonáty Strážovských vrchov sú podloží rozčlenené na viac samostatných celkov, ktoré sú odvodňované prameňmi po ich okrajoch i vnútri krasových komplexov.

Kryštálické bridlice majú z hľadiska hydrodynamického menší význam, pričom cirkulácia podzemných vôd sa uskutočňuje prevažne v zóne rozrušenia a zóne zvetrávania. Monoklinálne uloženie mladšieho (plošne prevažujúceho) paleozoika (karbón-perm) umožňuje vznik väčšinou rozptýlených prameňov, pričom sústredené pramene (s výdatnosťou niekoľko l.s⁻¹) sú ojedinelé a sú tvorené prevažne sumárom líniových výverov. Priemerný minimálny špecifický odtok je 0,5 l.s⁻¹.km⁻² až 1,0 l.s⁻¹.km⁻².

Litologicko - štruktúrna stavba paleogénnych sedimentov neumožňuje cirkuláciu a akumuláciu podzemných vôd vo väčšom meradle a s výnimkou bazálnych karbonatických súvrství nemá podstatnejší hydrogeologický význam. Striedanie sa priepustných (piesky, štrky, štrkopiesky) a nepriepustných (ily) vrstiev v profile neogénneho komplexu spôsobuje vytváranie viacerých horizontov podzemnej vody (6 - 10), pričom tento efekt je dominantný pod hĺbkou 400 m od terénu. Po túto úroveň môžeme výdatnosti jednotlivých zvodní charakterizovať hodnotou $0,2 - 2,0 \text{ l.s}^{-1}$, hlbšie horizonty dosahujú kvantitu $0,01 - 2,1 \text{ l.s}^{-1}$.

Priepustnosť kvartérnych sedimentov je viac ako u iných komplexov závislá na zrnitosti zložení, spočívajúcom vo viac-menej rovnomernom prechode psamitckej a psefitckej zložky v celkovom litofaciálnom type. Maximálny koeficient filtrácie dosahujú štrkové a štrkovopiesčité fluvialne sedimenty poriečnej nivy a terás rieky Váh (x. 10^{-3} m.s^{-1}), ktoré zároveň drénujú okolité morfológicky exponovanejšie staršie usadeniny. Menšie vodné toky sa vyznačujú zhoršením filtračného prostredia a celkovým zmenšením výdatností studní, čo vyplýva z menšej hrúbky náplavov a nepriepustným pokryvom.

Eluviálne a deluviálne sedimenty sú z hľadiska hydrodynamiky bezvýznamné a ich funkcia spočíva v regulácii vsakovania zrážkových vôd.

Najväčší význam vo formovaní režimu podzemnej vody mala neskoroalpínska tektonika a vytvorenie zhruba priebežných synklinál a antiklinál za spoluúčasti zvlnenia hydrogeologickej významných súvrství a plôch. Pramenné výstupy sú väčšinou podmienené korytovitým synklinálnym rozložením karbonatických komplexov (hlavne chočského príkrovu) na nepriepustnom podloží (neokom - alb križňanského príkrovu).

Tektonická hranica chočského a križňanského príkrovu je často doprevádzaná prameňmi, podobne ako styk bazálnej časti križňanského príkrovu a kriedy obalovej série. Zložité vnútorná stavba sa odráža v zvýšení počtu etáží hydrogeologickej priaznivých komplexov na úkor ich plošného dosahu.

Minerálne vody

Sú to vody vyvierajúce z prírodných alebo zachytených prameňov, ktoré pri vývere obsahujú v litri vody viac ako 1g rozpustných tuhých látok, 1g rozpustného oxidu uhličitého, alebo 1 mg sulfátu. V okrese sa nachádza viacero prameňov minerálnych vôd s variabilným zložením a teplotou, viazaných na priečne teplické a timorádzske zlomy. Na území povodia Váhu sa nachádzajú dva druhy minerálnych vôd – studené minerálne vody uhličité známe ako kyselky a vody termálne, ktorých prirodzená teplota je vyššia ako 25°C . Oba druhy vyvierajú v prirodzených prameňoch a zistili sa aj vrtnými prácami v priebehu rôznych geologických výskumov.

Najväčší význam má sádrová sírna termálna voda Trenčianskych Teplíc (kúpele medzinárodného významu). Tu sa z deviatich prameňov využíva 6 prameňov:

- Tomáš
- Letný prameň
- Wernher
- Príma
- Sina I
- Sina II,

ktorých celková výdatnosť je $22,76 \text{ l.s}^{-1}$. Niekoľko ďalších prírodných zdrojov minerálnych vôd sa využíva na pozorovanie stability žriedelnej štruktúry. Recipientom odpadových vôd z prevádzky areálu SLK Trenčianske Teplice je tok Teplička. Tieto vody sú odvádzané krytým profilom a v množstve 15 l.s^{-1} s teplotou do 35°C sú vyústené pri železničnej stanici. Nakoľko manipulácia VN Trenčianske Teplice nemôže zabezpečiť vždy potrebný minimálny bilančný prietok v koryte pod nádržou (50 l.s^{-1}), nastáva nepriaznivý stav pre riedenie vypúšťaných vôd, čo negatívne pôsobí na život v toku.

Medzi ďalšie pramene minerálnych vôd patrí uhličitá voda v Mníchovej Lehotě, Trenčianskych Miticiach, Trenčianskej Turně, Soblahove i Selciach a sírna voda v Skale.

Geotermálne vody

Geotermálne vody sú prírodné vody, ohriate zemským teplom tak, že ich teplota po výstupe na zemský povrch je vyššia ako priemerná ročná teplota vzduchu v danej lokalite (v našich podmienkach 20°C). Evidenciou a koncepciou využitia geotermálnych vôd sa zaoberá Výskumný ústav vodného hospodárstva Bratislava. V kúpeľoch Trenčianske Teplice je registrovaný termálny prameň s hodnotou sumárnej výdatnosti 22,0 l/s a teplotou medzi 38,0 – 40,0 °C.

Topoľčiansky záliv a Bánovská kotlina

Na severe prechádza Topoľčiansky záliv do Bánovskej a Hornonitrianskej kotliny. V priestore medzi Bánovcami nad Bebravou a Považským Inovcom sa v predterciérnom podloží vyvinula depresia s hĺbkou okolo 2500 m. Hustota tepelného toku aj teplota klesajú od juhu na sever a zo stredu oblasti k okrajom. Okraje sú chladené pohoriami a studenými krasovými vodami. Príkladom sú vrty DB-15 Horňany - pri okraji ($T_{1000} = 23\text{ °C}$) a DB-12 Svinná - v strede ($T_{1000} = 33\text{ °C}$). Vzdialenosť medzi vrtmi je asi 6 km. Geotermálne vody sú viazané na triasové karbonáty križňanského príkrovu, resp. obalové jednotky tatrika a chočského príkrovu). Boli overené okrem iných aj vrtom BNB-1 v Bánovciach nad Bebravou. Geotermálne vody sú dvojakeho typu. Ca(Mg)-HCO₃ – vody sú viazané na karbonáty chočského príkrovu, Na-HCO₃, resp. Na-HCO₃-SO₄ – vody sa viažu na obalové jednotky tatrika a križňanský príkrov. Voda z vrtu BNB-1 je veľmi vhodná na praktické využitie. Nespôsobuje problémy z hľadiska inkrustácie, nemá korozívne vlastnosti, ani zvýšenú koncentráciu železa, či H₂S.

Trenčianska kotlina

Rozkladá sa medzi severným okrajom Považského Inovca a bradlovým pásmom. Priame údaje o jej terciérnej výplni chýbajú. Chýbajú aj konkrétne údaje na posúdenie geotermálnej aktivity kotliny. K dispozícii sú len údaje o teplote a tepelnom toku z neďalekého vrtu SBM-1 Soblahov, asi 7 km od stredu kotliny. Teplotné pole sa pohybuje medzi izotermami 30 a 35 °C, pričom sa teplota zvyšuje severozápadným smerom. Vo východnej časti kotliny v hĺbke 1000 – 3000 m, kde ako zvodnence geotermálnych vôd sú pravdepodobne karbonatické horniny chočského a križňanského príkrovu, sa teplota pohybuje od 30 – 35 °C do 80 – 85 °C. Prírodné pramene geotermálnych vôd tu nevyvierajú.

Ilavská kotlina

V dnešnej polohe je výsledkom erózie Váhu. Geotermálnu aktivitu územia možno posúdiť predovšetkým podľa regionálneho poľa, lebo konkrétne údaje sú k dispozícii len z vrtu BHS-3 v Belušských Slatinách. Je nízka, až priemerná, teplotné pole sa pohybuje okolo izotermie 32,5 °C a teplota sa zvyšuje severozápadným smerom z 30 na 35 °C. Na geotermálnu aktivitu okolia kotliny poukazujú prírodné vývery geotermálnych vôd v Trenčianskych Tepliciach a v Belušských Slatinách. Viazané sú na triasové karbonáty manínskeho príkrovu. Teplota Ca(Mg)-SO₄ vody v Trenčianskych Tepliciach dosahuje 40 °C pri celkovej mineralizácii 2,72 – 2,83 g/l a v Belušských Slatinách je 22 °C voda typu Ca-(Mg)-HCO₃, pri celkovej mineralizácii 1,78 – 1,81 g/l. Pravdepodobné obnovovateľné množstvo geotermálnej energie kotliny sa odhaduje na 1,1 MW.

Pôdne pomery

Charakteristika pôdných typov okresu Trenčín

Pôdny typ predstavuje súbor pôd s príbuznými vlastnosťami, ktorý je charakterizovaný špecifickým usporiadaním pôdných horizontov. Špeciálnou taxonomickou jednotkou používanou v systéme bonitácie pôd SR je Hlavná pôdna jednotka (HPJ). HPJ predstavuje účelové zoskupenie pôd rovnakej alebo podobnej kvality, vymedzuje sa najčastejšie na úrovni pôdných subtypov a ich kombinácií, niekedy aj substrátu, hĺbky pôdy,

textúry a obsahu skeletu. Údaje o hlavných pôdnych jednotkách (HPJ) v záujmovom území sú spracované podľa Bonitačného informačného systému pôd SR (zdroj VÚPOP Bratislava). Údaje o zastúpení jednotlivých pôdnych typov a ich rozšírení na poľnohospodárskej pôde okresu sú odvodené od zatriedenia pôd do HPJ.

Tab. č. 6 : Prehľad pôdnych typov okresu Trenčín

Pôdny typ (subtyp)	Zastúpenie v % (z plochy PPF)
Fluvizeme typické	16,3
Fluvizeme glejové	5,0
Černozeme	0,2
Čiernice typické	1,1
Čiernice glejové	0,2
Hnedozeme	9,5
Luvizeme pseudoglejové	11,1
Pseudogleje	7,0
Kambizeme	30,7
Regozeme	1,4
Rendziny	15,6
Litozeme a rankre	1,6
Pôdy na zrúchoch nad 25°	0,3

Tab.č.7 : Prehľad hlavných pôdnych jednotiek (HPJ) okresu Trenčín

Číslo HPJ	Pôdny typ (subtyp)	Charakteristika	Zastúpenie v % (z plochy PP)
00	-	Pôdy na zrúchoch nad 25o (bez rozlíšenia pôdneho typu)	0,3
01	FMm ^c	Fluvizeme typické karbonátové, ľahké v celom profile, vysychavé	0,03
02	FMm ^c	Fluvizeme typické karbonátové, stredne ťažké	8,10
03	FMm ^c	Fluvizeme typické karbonátové, ťažké	0,94
05	FMm	Fluvizeme typické, ľahké v celom profile, vysychavé	0,24
06	FMm	Fluvizeme typické, stredne ťažké	1,08
07	FMm	Fluvizeme typické, ťažké	0,19
11	FMG	Fluvizeme glejové, stredne ťažké (lokálne ľahké)	2,76
12	FMG	Fluvizeme glejové, ťažké	2,29
14	FM	Fluvizeme (typ), stredne ťažké až ľahké, plytké	5,66
19	ČAm ^c	Čiernice typické, prevažne karbonátové, stredne ťažké až ľahké, s priaznivým vodným režimom	0,10
22	ČAm	Čiernice typické, stredne ťažké	0,94
23	ČAm	Čiernice typické, ťažké	0,07
27	ČAG	Čiernice glejové, ťažké, karbonátové aj nekarbonátové	0,24
32	ČM	Černozeme (typ) plytké na aluviálnych sedimentoch, stredne ťažké, ťažké (veľmi ťažké)	0,24
44	HMm ^c	Hnedozeme typické na spraši, stredne ťažké	0,77
47	HMe, RM	Hnedozeme erodované a regozeme na sprašiach	0,95
48	HMI	Hnedozeme luvizemné na sprašových hlinách a polygénnych hlinách často s prímiesou skeletu, stredne ťažké	4,48
49	HMI	Hnedozeme luvizemné na sprašových a polygénnych hlinách, ťažké	0,11
50	HMg	Hnedozeme pseudoglejové (miestami pseudogleje s hrubším humusovým horizontom) na sprašových a polygénnych hlinách, stredne ťažké	2,40
51	HMg	Hnedozeme pseudoglejové (miestami pseudogleje s hrubším humusovým horizontom) na sprašových a polygénnych hlinách, ťažké	0,12

52	HMe, RM	Hnedozeme erodované na polygénnych hlinách a regozeme na neogénnych sedimentoch. V komplexe prevládajú hnedozeme erodované , stredne ťažké.	0,14
54	HMe, RM	Hnedozeme erodované a regozeme na rôznych substrátoch na výrazných svahoch: 12-25o, HM erodované prevládajú, stredne ťažké až ťažké	1,50
56	LMg až PGI	Luvizeme pseudoglejové až pseudogleje luvizemné na sprašových a polygénnych hlinách, na povrchu stredne ťažké	8,45
57	PGm	Pseudogleje typické na sprašových a polygénnych hlinách, na povrchu stredne ťažké až ťažké (veľmi ťažké)	6,94
58	LMg, PG	Luvizeme pseudoglejové a pseudogleje, erodované na výrazných svahoch: 12-25o, stredne ťažké, ťažké	2,63
60	KMma, KMd	Kambizeme modálne kyslé a kambizeme dystrické (veľmi kyslé) na zvetralinách hornín kryštalinika, stredne ťažké až ľahké	0,21
63	KMm	Kambizeme modálne na minerálne bohatých zvetralinách flyša, stredne ťažké	3,32
64	KMm	Kambizeme modálne na minerálne bohatých zvetralinách flyša, ťažké	0,06
65	KMm, KMI	Kambizeme modálne a kambizeme luvizemné na svahových hlinách, stredne ťažké až ťažké	4,19
66	KMma	Kambizeme modálne kyslé na flyši, stredne ťažké až ľahké	1,85
67	KMma	Kambizeme modálne kyslé na flyši, ťažké	0,12
68	KMma	Kambizeme modálne kyslé na svahových hlinách, stredne ťažké až ťažké	0,18
69	KMg	Kambizeme pseudoglejové na flyši, stredne ťažké	0,08
70	KMg	Kambizeme pseudoglejové na flyši, ťažké až veľmi ťažké	0,20
71	KMg	Kambizeme pseudoglejové na svahových hlinách, stredne ťažké až ťažké (až veľmi ťažké)	2,19
75	KM, RA	Kambizeme (typ) v komplexe s rendzinami, (kambizeme prevládajú), stredne ťažké až ťažké	0,28
76	KM	Kambizeme (typ) plytké na horninách kryštalinika, stredne ťažké až ľahké	0,41
78	KM	Kambizeme (typ) plytké na flyši, stredne ťažké až ťažké (až veľmi ťažké)	5,30
79	KM	Kambizeme (typ) plytké na ostatných substrátoch, stredne ťažké až ľahké	1,08
80	KM	Kambizeme (typ) na horninách kryštalinika, na výrazných svahoch: 12-25o, stredne ťažké až ľahké	0,36
81	KM	Kambizeme (typ) na vulkanických horninách, na výrazných svahoch: 12-25o, stredne ťažké až ťažké	0,17
82	KM	Kambizeme (typ) na flyši, na výrazných svahoch: 12-25o, stredne ťažké až ťažké	7,55
83	KM	Kambizeme (typ) na ostatných substrátoch, na výrazných svahoch: 12-25o, stredne ťažké až ťažké	2,87
84	KMg	Kambizeme pseudoglejové na výrazných svahoch: 12-25o, stredne ťažké až ťažké (veľmi ťažké)	0,04
87	RAm, RAk	Rendziny typické a rendziny kambizemné, stredne hlboké na vápencoch a dolomitoch, stredne ťažké až ťažké (veľmi ťažké)	2,69
88	RMm až RMp	Regozeme typické až regozeme pelické, ojedinele hnedozeme erodované, alebo kambizeme erodované na slieňoch alebo íloch, stredne ťažké až ťažké (veľmi ťažké)	0,48
89	PGm	Pseudogleje typické na polygénnych hlinách so skeletom, stredne ťažké až ťažké	0,05
90	RAm	Rendziny typické, plytké, stredne ťažké až ľahké	4,05
92	RAm	Rendziny typické na výrazných svahoch: 12-25o, stredne ťažké až ťažké (veľmi ťažké)	8,90

97	LI, RN	Litozeme a rankre (extrémne skeletovité pôdy), obsah skeletu v celom profile nad 80%, alebo s výskytom materskej horniny do 0,1 m	1,62
98	GL	Gleje, ťažké	0,01

Najrozšírenejším pôdnym typom v okrese Trenčín sú **kambizeme**, zaberajúce takmer tretinu (30,7 %) výmery poľnohospodárskej pôdy okresu a tiež väčšinu pôdy lesnej (tzv. hnedá lesná pôda). Kambizeme patria do skupiny hnedých pôd s dominantným procesom vnútro pôdneho zvetrávania (hnednutia - brunifikácie). Vyskytujú sa najmä na svahoch, často strmých, preto sú prevažne zatravnené (zalesnené). Sú rozšírené po celom území okresu na najrôznejších substrátoch s centrom výskytu v jeho západnej časti, kde sú ich substrátom flyšové sedimenty Bielych Karpát (najmä katastrálne územia obcí Dolná Súča, Horná Súča, Drietoma), ale aj Považského Inovca, kde nájdeme súvislé plochy kambizemí najmä v okolí obce Selec. Tretina výmery kambizemí na poľnohospodárskej pôde okresu Trenčín sa nachádza na strmých svahoch, štvrtina kambizemí je plytká. Na miernych svahoch najmä na substrátoch flyšového charakteru sú tieto pôdy hlbšie a menej kamenité, často reprezentované luvizemným až pseudoglejovým subtypom. Luvizemné a pseudoglejové kambizeme s hlbším profilom sú využívané aj ako orné pôdy, väčšina kambizemí je však z dôvodu ich kamenitosti, plytkého pôdneho profilu a svahovitosti zatravnená. Kambizeme sú pôdy len podpriemerne úrodné a z hľadiska ekologickej stability ich radíme k pôdam málo odolným voči degradácii. Dôvodom je ich nízka pufrčná schopnosť (sú to spravidla kyslé minerálne chudobné pôdy s nízkym obsahom humusu) a silná až extrémna erózna ohrozenosť (prevažne ide o plytké pôdy s nestabilnou pôdnou štruktúrou, na strmých svahoch). Aktuálnou eróziou však býva postihnutá len malá časť ich výmery, pretože strmé svahy na ktorých sa kambizeme vyskytujú sú väčšinou zatravnené.

Druhým plošne najrozšírenejším pôdnym typom v záujmovom území sú nivné pôdy - **fluvizeme**, zaberajúce 21,3 % výmery poľnohospodárskej pôdy okresu. Na lesných pozemkoch sa v záujmovom území fluvizeme vyskytujú len veľmi zriedkavo na malých plochách v nivách menších potokov.

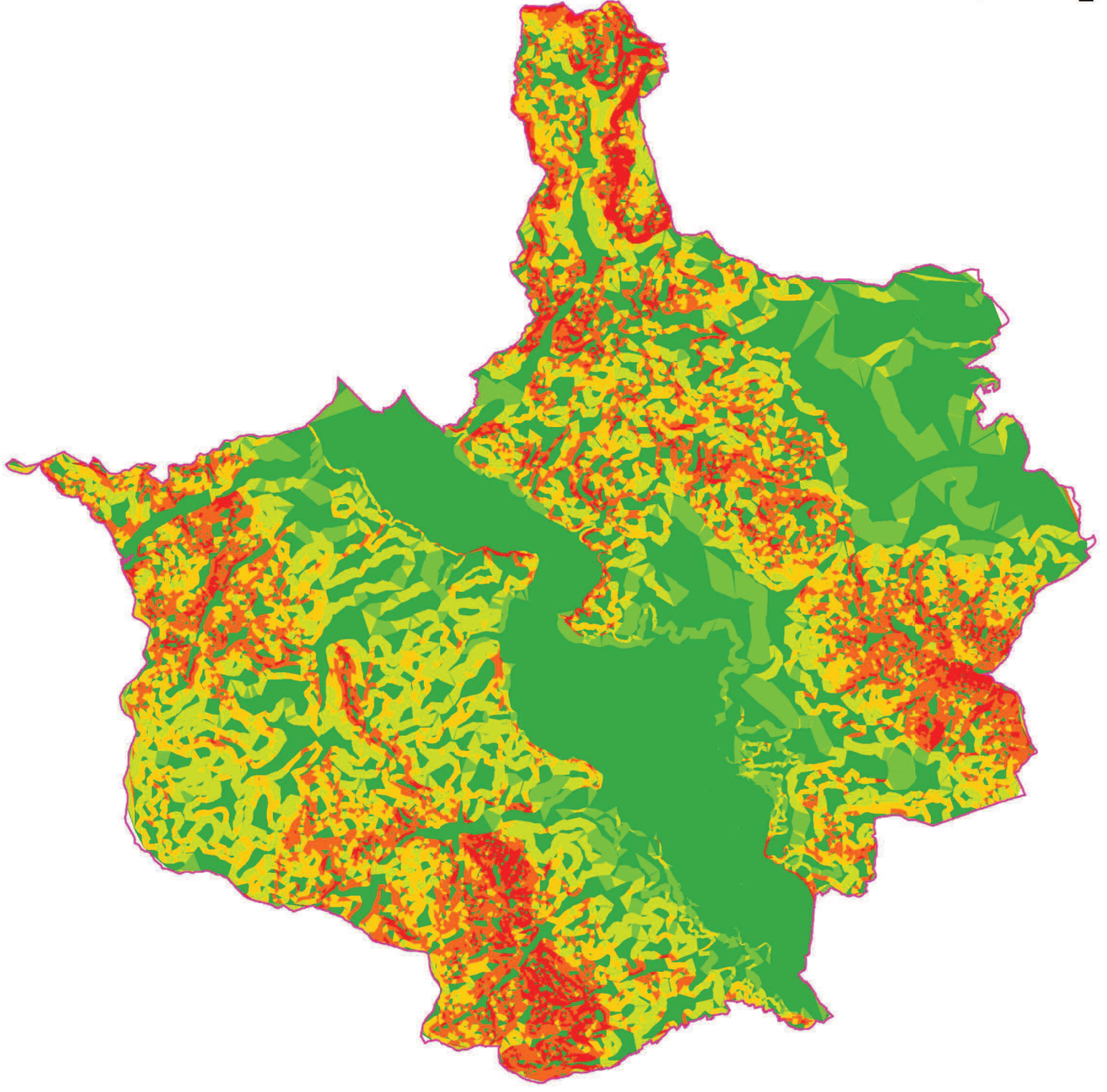
Fluvizemenachádzame v aluviálnych častiach záujmového územia. Ich pôdny profil sa tým často obohacuje o novú vrstvu kalových sedimentov, čo sa prejavuje jeho zvrstvením (nejedná sa o pôdne horizonty ale o tzv. pôdne vrstvy). Podľa produkčného potenciálu jednotlivých pôdnych subtypov môžu byť tieto pôdy zaradené do kategórií od vysokoprodukčných orných pôd po stredne produkčné trvalé trávne porasty. Ich produkčný potenciál sa pohybuje v rozsahu 33 – 90 bodov (v 100 bodovej stupnici).

Väčšina fluvizemí v okrese Trenčín patrí do subtypu fluvizem typická, fluvizeme glejové zaberajú rozsiahlejšie plochy len v jednej lokalite severne od obcí Trenčianske Stankovce a Trenčianska Turná, ťažké fluvizeme glejové sa nachádzajú aj medzi Horňanmi a Bobotskou Lehotou. Rozsiahle súvislé plochy fluvizemí (prevažne typických) zaberajú takmer celé alúvium Váhu, tvoriace centrálnu rovinatú časť okresu. Úzke pásy fluvizemí pokrývajú aj menšie nivy jeho prítokov. Takmer celá výmera fluvizemí sa intenzívne poľnohospodársky využíva ako orné pôdy. Do tohto pôdneho typu zaraďujeme pôdy z hľadiska kvality aj úrodnosti veľmi heterogénne, pričom ich vlastnosti závisia od zrnitosti, obsahu skeletu a stupňa zamokrenia. Hlinité nezamokrené fluvizeme bez skeletu zaraďujeme medzi naše najkvalitnejšie pôdy. Keďže Váh v tomto úseku toku ukladá prevažne hrubšie sedimenty, takmer polovica fluvizemí v okrese obsahuje v profile viac alebo menej skeletu, pričom viac než štvrtina patrí do kategórie plytkých pôd. Ekologická stabilita fluvizemí je tak isto variabilná a silne závisí od ich zrnitosti, hĺbky pôdneho profilu a obsahu humusu. Tieto pôdy sa nachádzajú výlučne na rovinách a preto nie sú ohrozené vodnou eróziou.

Tretím najrozšírenejším pôdnym typom okresu Trenčín sú **rendziny**. Zaberajú 15,6 % výmery poľnohospodárskej pôdy okresu, spolu s kambizemami sú aj najrozšírenejšími lesnými pôdami. Keďže rendziny sú pôdy viazané na karbonátové substráty a Biele Karpaty aj Strážovské vrchy sú pohoria budované prevažne vápencovými horninami, nájdeme ich na svahoch oboch týchto pohorí - v juhovýchodnej aj severozápadnej časti okresu. Striedajú sa tu s rozsiahlymi plochami kambizemí.

Úrodnosť rendzín je podmienená hĺbkou pôdneho profilu a obsahom skeletu. Rendziny na svahoch bývajú prevažne plytké a kamenité, hlbšie rendziny v akumuláčnych podsvahových polohách sú zas často textúrne

Sklonitosť územia

Legenda

hranica okresu

Sklonitosť územia

M 1 : 190 000

Orientácia reliéfu

- Legenda**
- hranica okresu
  - Orientácia svahov**
  - neurčené
  - sever
  - severovýchod
  - východ
  - juhovýchod
  - juh
  - juhozápad
  - západ
  - severozápad

M 1 : 190 000

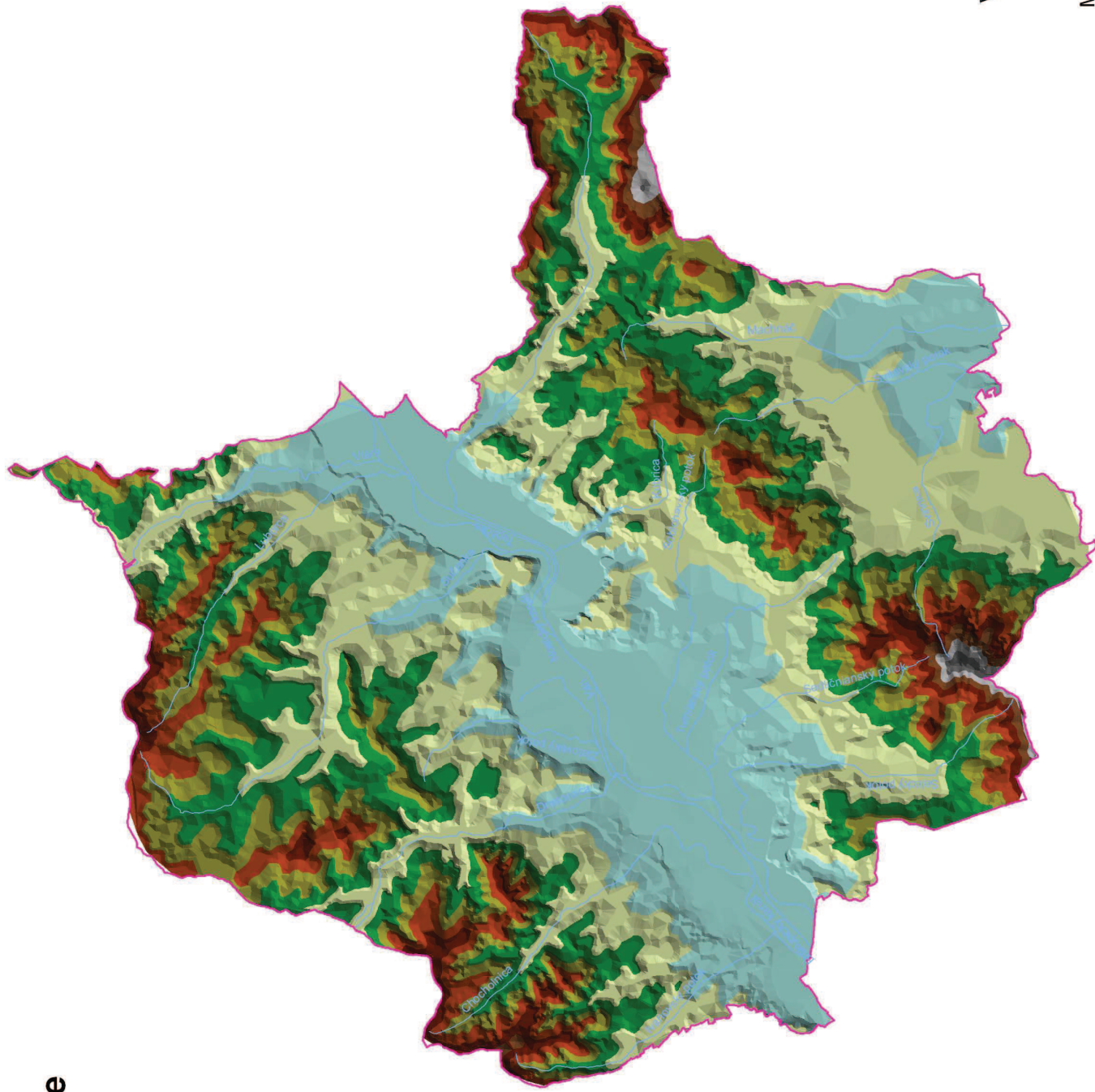
Hypsografické stupne

Legenda

- hranica okresu
- riečna sieť

Hypsografické stupne

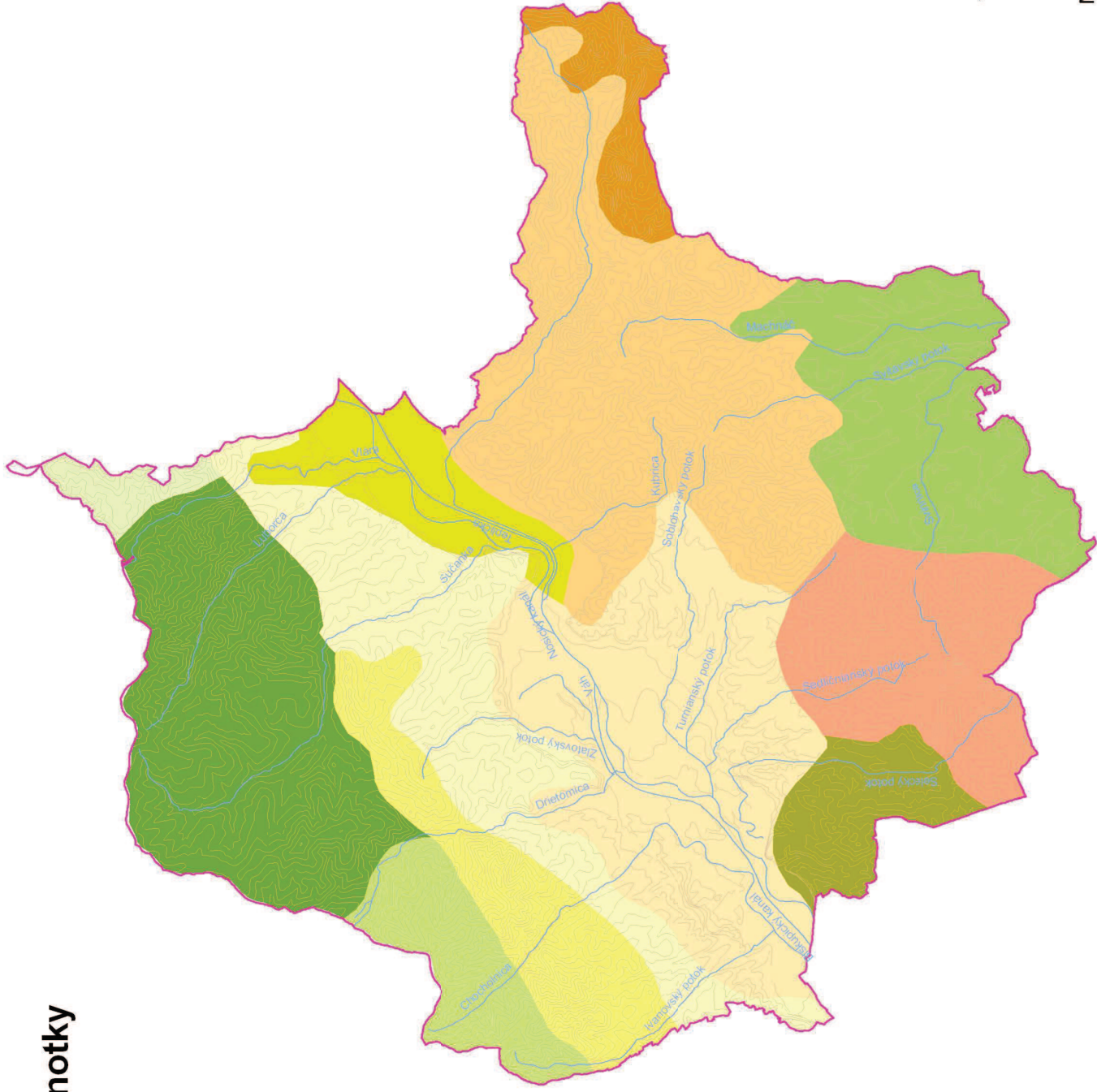
- 945 - 1040 m
- 850 - 945 m
- 755 - 850 m
- 660 - 755 m
- 570 - 660 m
- 475 - 570 m
- 380 - 475 m
- 285 - 380 m
- 190 - 285 m

M 1 : 190 000

Geomorfologické jednotky

- Legenda**
- hranica okresu
  - výškopis
  - riečna sieť
- Geomorfologické jednotky**
- Bielokarpatské podhorie
  - Bošacké bradlá
  - Ilavská kotlina
  - Inovecké predhorie
  - Kobylínáč
  - Lopenická hornatina
  - Nitrianska pahorkatina
  - Sučianska vrchovina
  - Trenciánska kotlina
  - Trenciánska vrchovina
  - Vysoký Inovec
  - Zliechovská hornatina

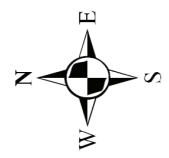
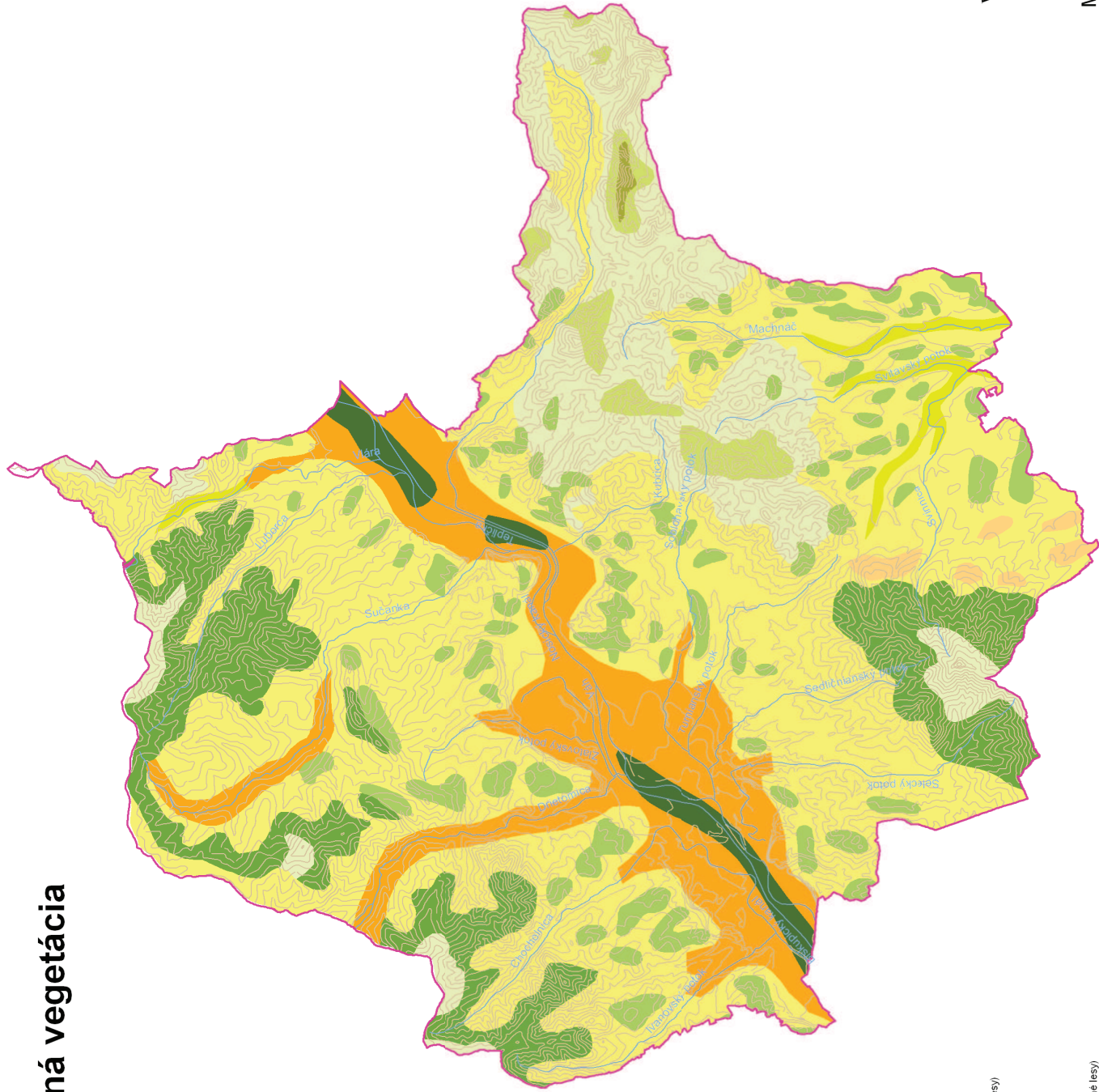

M 1 : 190 000

Potenciálna prirodzená vegetácia

M 1 : 190 000

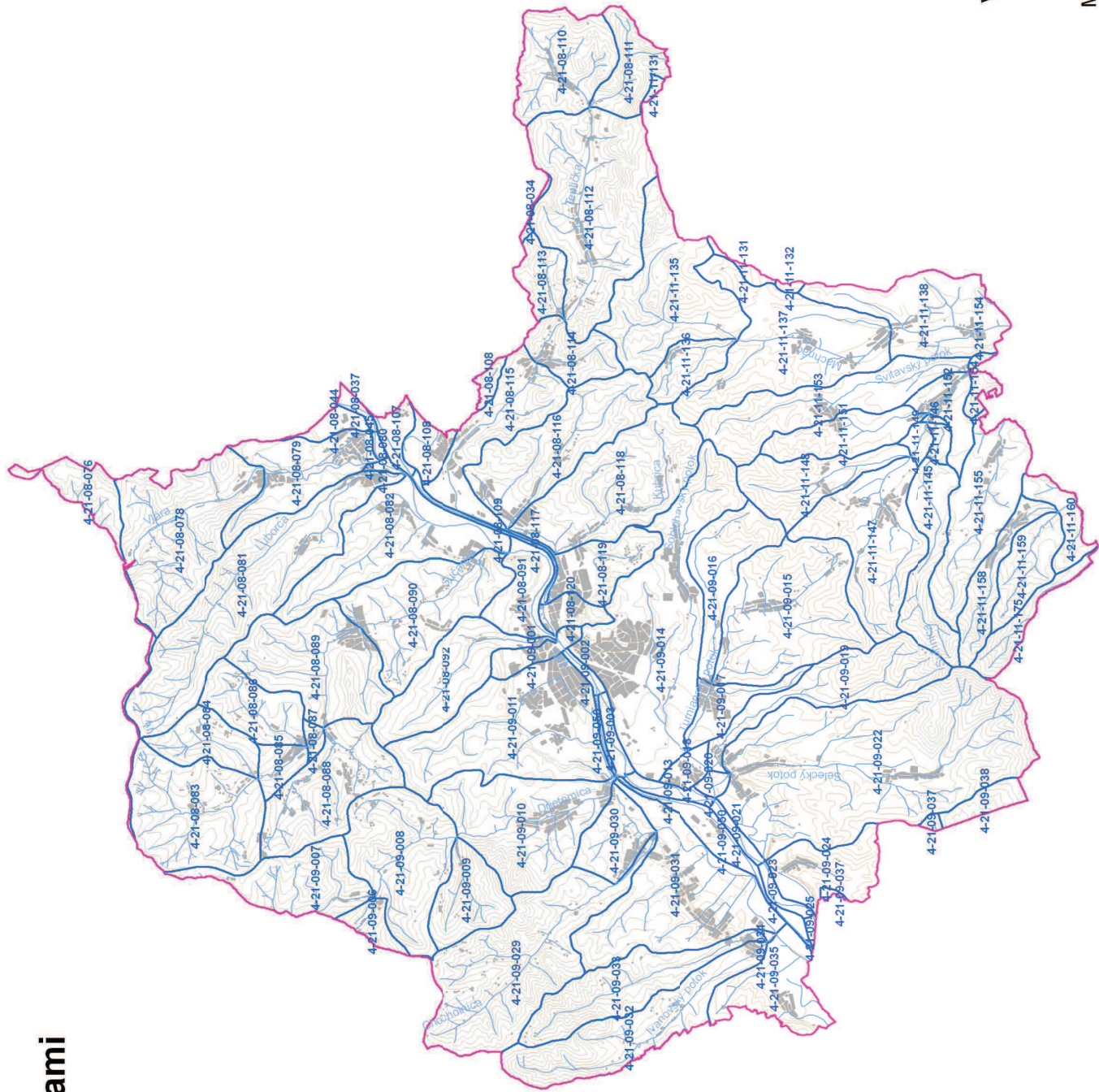
Legenda

- hranica okresu
- ričná sieť
- výškopis

Potenciálna prirodzená vegetácia

- bukové a jedľovo-bukové lesy
- bukové lesy na vápencových a dolomitových podlažiach
- dubové a cerovo-dubové lesy
- dubové lesy na kyslíkych podlažiach
- jaseňovo-brestovo-dubové lesy v povodiach veľkých riek (tvrdé lužné lesy)
- karpatské dubovo-hrabové lesy
- jelšové lesy na nivách podhorských a horských vodných tokov
- karpatské reliktné borovicové lesy
- podhorské bukové lesy
- vrbovo-topolové lesy v záplavových územiach veľkých riek (mäkké lužné lesy)

Riečna sieť s povodiami

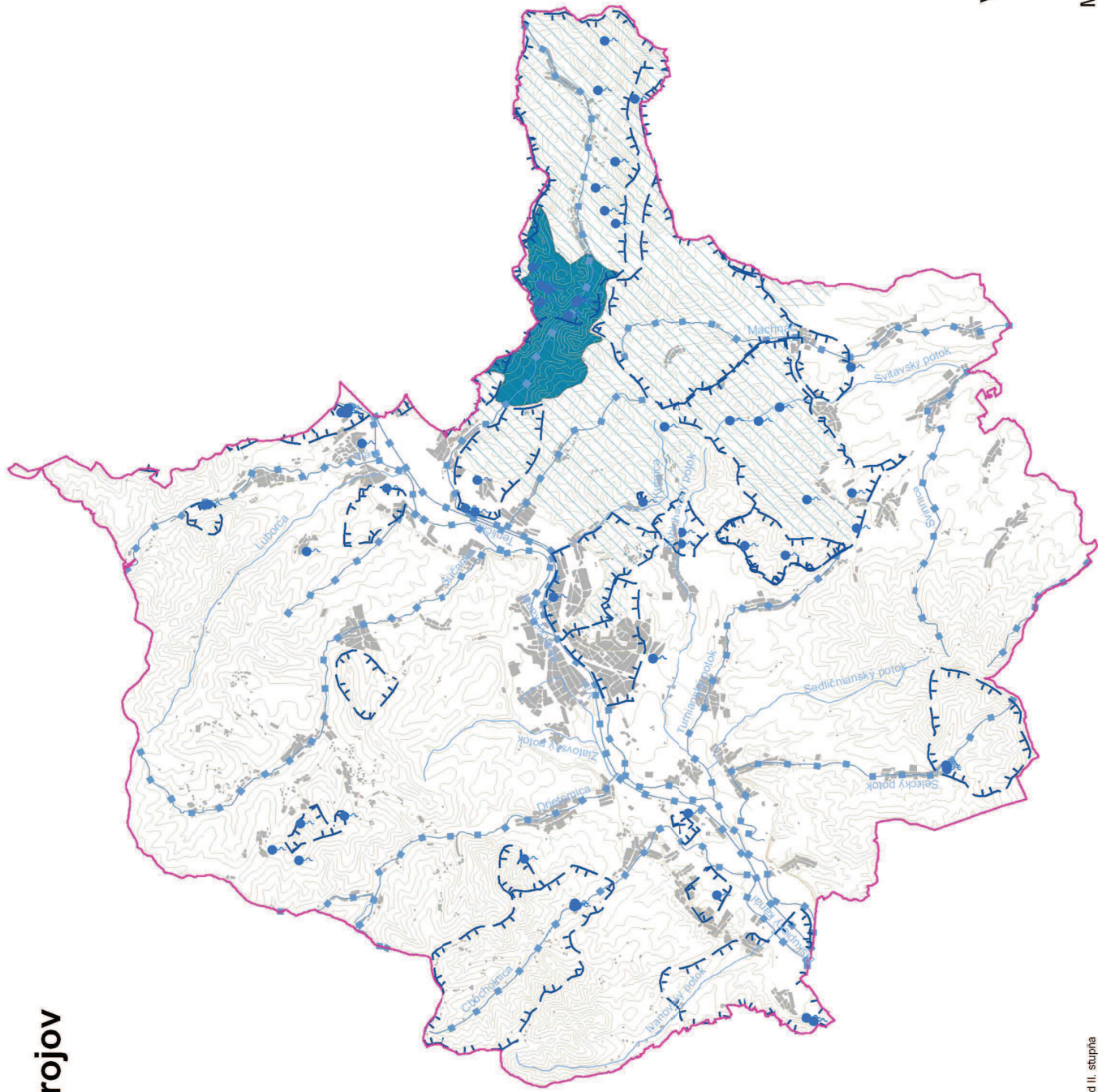

- Legenda**
- hranica okresu
  - výškopis
  - riečna sieť
  - povodia
  - sídla

M 1 : 190 000

Ochrana vodných zdrojov

Legenda

- hranica okresu
- výškopis
- riečna sieť
- sídla

Ochrana vodných zdrojov

- ochranné pásmo vodného zdroja
- chránená vodohospodárska oblasť
- vodohospodársky významný tok
- vodný zdroj

Ochrana prírodných zdrojov minerálnych vôd

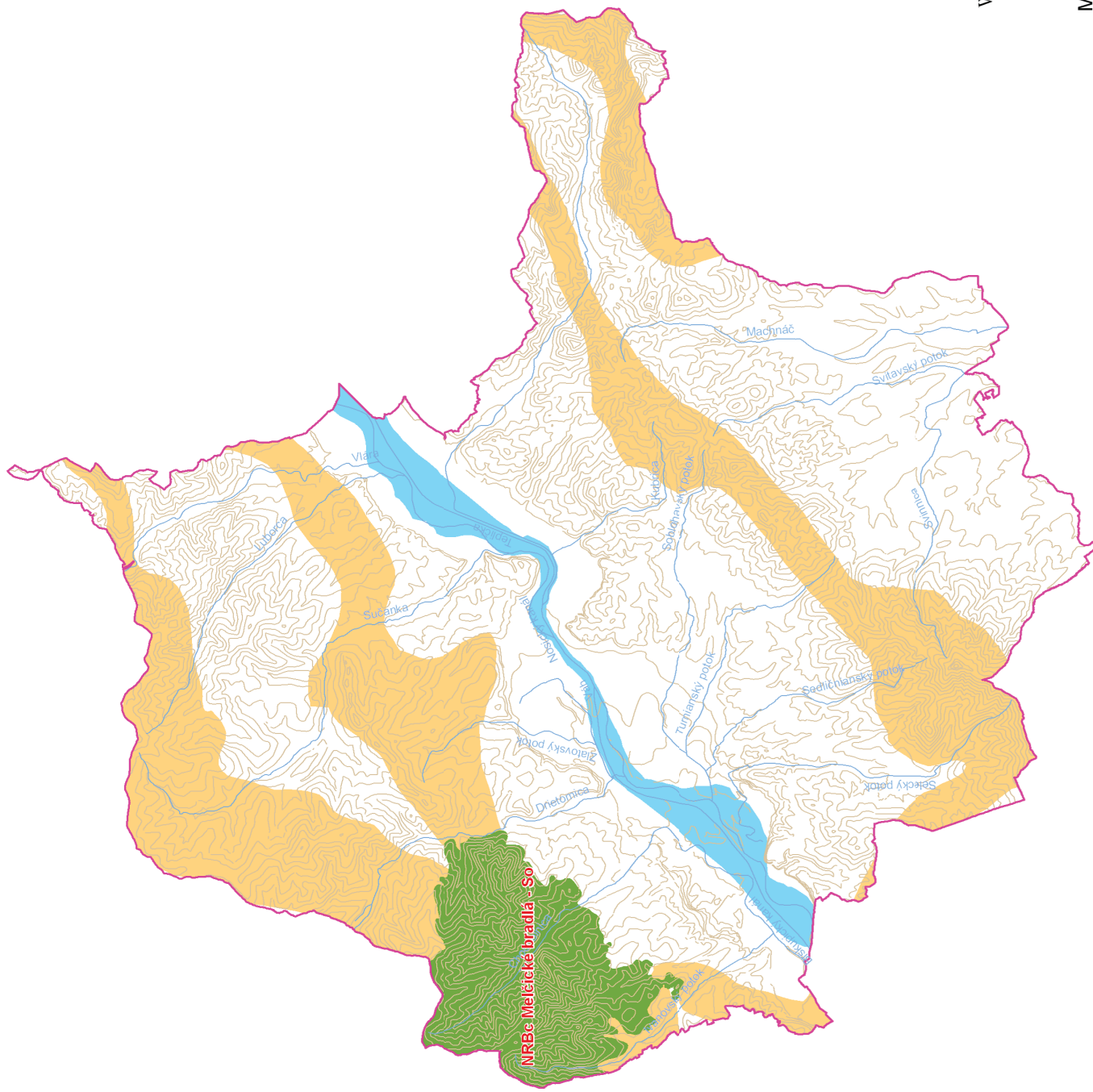
- Ochranné pásmo prírodných zdrojov minerálnych stolových vôd II. stupňa

M 1 : 190 000

GNÚSES

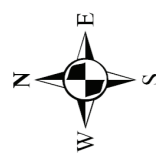

Legenda

- hranica okresu
- riečna sieť
- výškopis

GNÚSES

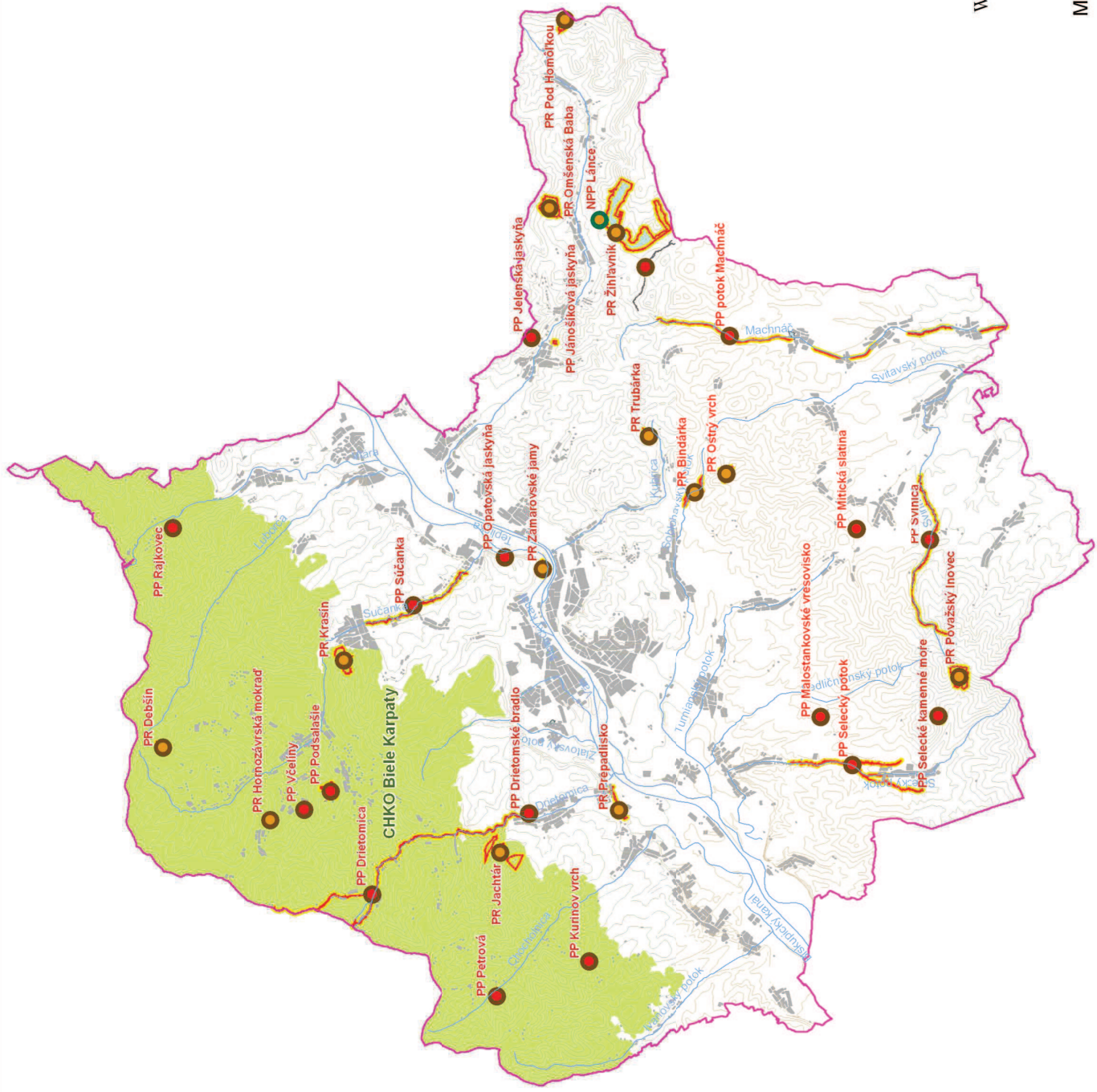
- nadlejné biocentrum
- nadregionálny biokoridor terestrický
- nadregionálny biokoridor hydričný

M 1 : 190 000

Chránené územia

Legenda

- hranica okresu
- sídla
- výškopis
- riečna sieť

Osobitne chránené územia

- chránená krajinná oblasť
- národná prírodná pamiatka
- prírodná pamiatka
- prírodná rezervácia

M 1 : 190 000

OKRESNÝ ÚRAD TRENČÍN

ODBOR STAROSTLIVOSTI O ŽIVOTNÉ PROSTREDIE

Hviezdoslavova 3, 911 01 Trenčín

0Ú-TN-OSZP3-2014/025367 TKZ

v Trenčíne 17.12.2014

Rozhodnutie

Okresný úrad Trenčín, odbor starostlivosti o životné prostredie, ako príslušný orgán štátnej správy starostlivosti o životné prostredie podľa § 1 a § 5 ods. 1 zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení a ako príslušný orgán štátnej správy vo veciach ochrany prírody a krajiny podľa § 64 ods. 1 písmeno d) a § 68 písm. c) zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane prírody a krajiny“)

s c h v a ľ u j e

dokumentáciu ochrany prírody a krajiny

- Regionálny územný systém ekologickej stability okresu Trenčín

podľa § 54 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane prírody a krajiny zhotoviteľom ktorej je Slovenská agentúra životného prostredia Banská Bystrica v roku 2013.

Odvôvodnenie:

Dokumentácia bola vypracovaná v zmysle vyhlášky č. 24/2003 Z.z ktorou sa vykonáva zákon o ochrane prírody a krajiny (príloha č.23) a skladá sa :

a) z textovej časti:

1. PRÍRODNÉ POMERY

1.1 ABIOTICKÉ POMERY

1.2 BIOTICKÉ POMERY

2. SÚČASNÁ KRAJINNÁ ŠTRUKTÚRA

3. ZHODNOTENIE VZŤAHU K ÚPN VÚC A DOTKNUTÝCH OBCÍ

4. POZITÍVNE A NEGATÍVNE PRVKY/JAVY V ÚZEMÍ

4.1 POZITÍVNE PRVKY A JAVY

4.2 NEGATÍVNE PRVKY A JAVY

5. SYNTÉZA ANALYTICKÝCH VSTUPOV A HODNOTENIA

5.1 HODNOTENIE EKOLOGICKEJ STABILITY

5.2 PLOŠNÉ A PRIESTOROVÉ USPORIADANIE POZITÍVNYCH A NEGATÍVNYCH PRVKOV/JAVOV V KRAJINE

- 5.3 HODNOTENIE TYPOV BIOTOPOV
- 5.4 REPREZENTATÍVNE POTENCIÁLNE GEOEKOSYSTÉMY
- 5.5 HODNOTENIE KRAJINNEJ ŠTRUKTÚRY

6. NÁVRH REGIONÁLNEHO ÚZEMNÉHO SYSTÉMU EKOLOGICKEJ STABILITY

- 6.1 NÁVRH PRVKOV RÚSES
- 6.2 NÁVRH MANAŽMENTOVÝCH OPATRENÍ PRE EXISTUJÚCE A NAVRHOVANÉ PRVKY RÚSES
- 6.3 NÁVRH OPATRENÍ NA ZVÝŠENIE EKOLOGICKEJ STABILITY KRAJINY
- 6.4 NÁVRH PRVKOV RÚSES ODPORÚČANÝCH NA ZABEZPEČENIE LEGISLATÍVNEJ OCHRANY

b) z grafickej časti:

1. MAPA SUČASTNEJ KRAJINNEJ ŠTRUKTÚRY	M 1 : 50 000
2. MAPA POZITÝVNÝCH PRVKOV	M 1 : 50 000
3. MAPA NEGATÍVNÝCH PRVKOV	M 1 : 50 000
4. MAPA NÁVRH REGIONÁLNEHO ÚZEMNÉHO SYSTÉMU EKOLOGICKEJ STABILITY	M 1 : 50 000

Okresný úrad Trenčín, odbor starostlivosti o životné prostredie oznámil konanie o prerokovacom a schvaľovacom procese verejnou vyhláškou zo dňa 13.10.2014, ktorá bola vyvesená v každej obci okresu Trenčín **po dobu 30 dní**.

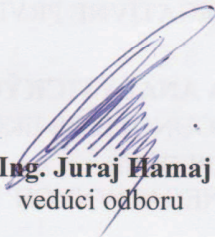
Dokumentácia bola zverejnená na internetovej stránke Okresného úradu Trenčín, ako aj na úradnej tabuli Okresného úradu Trenčín v termíne od 14.10.2014 do 13.11.2014 a zároveň bolo oznámenie o začatí prerokovania R-ÚSES Trenčín zaslané dotknutým orgánom a organizáciám na pripomienkovanie v lehote do 30 dní.

Vznesené pripomienky k R-ÚSES okresu Trenčín pred schválením boli dňa 10.12.2014 prerokované a následne zhotoviteľom SAŽP zapracované do dokumentácie R-ÚSES okresu Trenčín. Vzhľadom na to, že dokumentácia R-ÚSES okresu Trenčín je vypracovaná v súlade so zákonom o ochrane prírody a krajiny a vykonávacou vyhláškou a vzhľadom na uvedené skutočnosti bola dokumentácia R-ÚSES okresu Trenčín schválená.

Poučenie:

Schvaľovanie dokumentu ochrany prírody a krajiny Regionálneho územného systému ekologickej stability okresu Trenčín sa nevykonáva podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (správny poriadok), a preto sa voči nemu nemožno odvolať. Toto rozhodnutie možno preskúmať súdom podľa zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Osobitné predpisy, ako aj ostatné ustanovenia zákona č. 543/2002 Z. z. ostávajú vydaním tohto rozhodnutia nedotknuté.

Ing. Juraj Hamaj
vedúci odboru

Doručí sa:

A: Obce:

1. Obec Trenčianska Turná, starosta, 913 21 Trenčianska Turná
2. Obec Adamovské Kochanovce, starosta, 913 05 Adamovské Kochanovce
3. Obec Bobot, starosta, 913 25 Bobot
4. Obec Dolná Poruba, starosta, 914 44 Dolná Poruba
5. Obec Dolná Súča, starosta, 913 32 Dolná Súča
6. Obec Dubodiel, starosta, 913 23 Dubodiel
7. Obec Chochoľná-Velčice, starosta, 913 04 Chochoľná-Velčice
8. Obec Horná Súča, starosta, 913 33 Horná Súča
9. Obe Horňany, starosta, 913 24 Horňany
10. Obec Horné Srnie, starosta, 914 42 Horné Srnie
11. Obec Ivanovce, starosta, 913 05 Ivanovce
12. Obec Krivosúd-Bodovka, starosta, 913 11 Krivosúd-Bodovka
13. Obec Melčice-Lieskové, starosta, 913 05 Melčice-Lieskové
14. Obec Mníchova Lehota, starosta, 913 21 Mníchova Lehota
15. Obec Motešice, starosta, 913 26 Motešice
16. Mesto Nemšová, primátor, 914 41 Nemšová
17. Obec Neporadza, starosta, 913 26 Neporadza
18. Obec Omšenie, starosta, 914 43 Omšenie
19. Obec Petrova Lehota, starosta, 913 26 Petrova Lehota
20. Obec Selec, starosta, 913 36 Selec
21. Obec Svinná, starosta, 913 24 Svinná
22. Obec Štvrtok, starosta, 913 05 Štvrtok
23. Obec Trenčianske Jastrabie, starosta, 913 22 Trenčianske Jastrabie
24. Obec Trenčianske Mitice, starosta, 913 22 Trenčianske Mitice
25. Mesto Trenčianske Teplice, primátor, 913 22 Trenčianske Teplice
26. Mesto Trenčín, primátor, 911 64 Trenčín
27. Obec Veľká Hradná, starosta, 913 24 Veľká Hradná
28. Obec Soblahov, starosta, 913 38 Soblahov
29. Obec Trenčianska Teplá, starosta, M. R. Štefánika 376/30, 914 01 Trenčianska Teplá
30. Obec Opatovce, starosta, 913 11 Trenčianske Stankovce
31. Obec Veľké Bierovce, starosta, 913 11 Veľké Bierovce
32. Obec Zamarovce, starosta, 911 05 Zamarovce
33. Obec Skalka nad Váhom, starosta, 913 31 Skalka nad Váhom
34. Obec Hrabovka, starosta, 913 32 Dolná Súča
35. Obec Trenčianske Stankovce, starosta, 913 11 Trenčianske Stankovce
36. Obec Kostolná - Záriečie, starosta, 913 04 Kostolná – Záriečie
37. Obec Drietoma, starosta, 913 03 Drietoma

B: Dotknuté orgány štátnej správy:

1. Dopravný úrad, Letisko M. R. Štefánika, 823 05 Bratislava
2. Krajský pamiatkový úrad Trenčín, Hviezdoslavova 1, 911 01 Trenčín
3. Lesy SR, š.p., OZ Trenčín, Hodžova 38, 911 52 Trenčín
4. Ministerstvo životného prostredia SR, odbor ochrany prírody, Nám. Ľ. Štúra 1, 812 35 Bratislava
5. Ministerstvo obrany SR, Kutuzovova 8, 832 47 Bratislava
6. Okresný úrad Trenčín, odbor starostlivosti o životné prostredie – ŠVS
7. Okresný úrad Trenčín, Odbor starostlivosti o životné prostredie – OH
8. Okresný úrad Trenčín, odbor starostlivosti o ŽP, Oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek ŽP kraja, Hviezdoslavova 3, 911 01 Trenčín
9. Okresný úrad Trenčín, pozemkový a lesný odbor, Nám. Sv. Anny 7, 911 01 Trenčín
10. Okresný úrad Trenčín, odbor výstavby a bytovej politiky, Hviezdoslavova 3, 911 01 Trenčín
11. Okresný úrad Trenčín, odbor krízového riadenia, Hviezdoslavova 3, 911 01 Trenčín

12. Okresný úrad Trenčín, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, Hviezdoslavova 3, 911 01 Trenčín
13. Orange Slovensko, a.s., Metodova 6, 821 08 Bratislava
14. Regionálny úrad verejného zdravotníctva so sídlom v Trenčíne, ul. Nemocničná 4, 911 01 Trenčín
15. Slovak Telekom, a.s., Bajkalská 28, 817 62 Bratislava
16. Slovenský vodohospodársky podnik, š.p., OZ Piešťany, Nábřežie I. Krasku 834/3, 921 80 Piešťany
17. Slovenský vodohospodársky podnik, š. p., OZ Piešťany, Správa povodia stredného Váhu I, Púchov, 020 71 Nimnica
18. Slovenský vodohospodársky podnik š.p., Odštepny závod Piešťany, Správa povodia hornej Nitry, Škultétyho 9, 955 57 Topoľčany
19. Správa ciest Trenčianskeho samosprávneho kraja, Brnianska 3, 911 05 Trenčín
20. SPP – distribúcia, a.s., Mlynské nivy 44/b, 825 11 Bratislava
21. Slovenský pozemkový fond, Búdkova casta 36, 817 47 Bratislava
22. ŠOP SR – Správa CHKO Biele Karpaty, Trenčianska 31, 914 41 Nemšová
23. Trenčiansky samosprávny kraj, K dolnej stanici 7282/20A, 911 01 Trenčín
24. Trenčianska vodohospodárska spoločnosť a.s., ul. 1 mája 11, 911 01 Trenčín
25. Západoslovenská energetika, a.s., Čulenova 6, 816 47 Bratislava 1
26. Trenčianske vodárne a kanalizácie, a.s., Kožušnícka 4, 911 01 Trenčín
27. Obvodný bankový úrad v Prievidzi, Matice slovenskej 10, 971 01 Prievidza